Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001**

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Regula (EK) Nr. 1248/2001 (2001. gada 22. jūnijs)	L 173	12	27.6.2001.
►M2	Komisijas Regula (EK) Nr. 1326/2001 (2001. gada 29. jūnijs)	L 177	60	30.6.2001.
►M3	Komisijas Regula (EK) Nr. 270/2002 (2002. gada 14. februāris)	L 45	4	15.2.2002.
►M4	Komisijas Regula (EK) Nr. 1494/2002 (2002. gada 21. augusts)	L 225	3	22.8.2002.
►M5	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2003 (2003. gada 12. februāris)	L 37	7	13.2.2003.
►M6	Komisijas Regula (EK) Nr. 650/2003 (2003. gada 10. aprīlis)	L 95	15	11.4.2003.
►M7	Komisijas Regula (EK) Nr. 1053/2003 (2003. gada 19. jūnijs)	L 152	8	20.6.2003.
►M8	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1128/2003 (2003. gada 16. jūnijs)	L 160	1	28.6.2003.
►M9	Komisijas Regula (EK) Nr. 1139/2003 (2003. gada 27. jūnijs)	L 160	22	28.6.2003.
►M10	Komisijas Regula (EK) Nr. 1234/2003 (2003. gada 10. jūlijs)	L 173	6	11.7.2003.
►M11	Komisijas Regula (EK) Nr. 1809/2003 (2003. gada 15. oktobris)	L 265	10	16.10.2003.
►M12	Komisijas Regula (EK) Nr. 1915/2003 (2003. gada 30. oktobris)	L 283	29	31.10.2003.
►M13	Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2003 (2003. gada 19. decembris)	L 333	28	20.12.2003.
►M14	Komisijas Regula (EK) Nr. 876/2004 (2004. gada 29. aprīlis)	L 162	52	30.4.2004.
►M15	Komisijas Regula (EK) Nr. 1471/2004 (2004. gada 18. augusts)	L 271	24	19.8.2004.
►M16	Komisijas Regula (EK) Nr. 1492/2004 (2004. gada 23. augusts)	L 274	3	24.8.2004.
►M17	Komisijas Regula (EK) Nr. 1993/2004 (2004. gada 19. novembris)	L 344	12	20.11.2004.
►M18	Komisijas Regula(EK) Nr. 36/2005 (2005. gada 12. janvāris)	L 10	9	13.1.2005.
►M19	Komisijas Regula (EK) Nr. 214/2005 (2005. gada 9. februāris)	L 37	9	10.2.2005.
►M20	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2005 (2005. gada 16. februāris)	L 46	31	17.2.2005.

►**M21**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 932/2005 (2005. gada 8. jūnijs)	L 163	1	23.6.2005.
►**M22**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1292/2005 (2005. gada 5. augusts)	L 205	3	6.8.2005.
►**M23**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2005 (2005. gada 2. decembris)	L 317	4	3.12.2005.
►**M24**	Komisijas Regula (EK) Nr. 253/2006 (2006. gada 14. februāris)	L 44	9	15.2.2006.
►**M25**	Komisijas Regula (EK) Nr. 339/2006 (2006. gada 24. februāris)	L 55	5	25.2.2006.
►**M26**	Komisijas Regula (EK) Nr. 657/2006 (2006. gada 10. aprīlis)	L 116	9	29.4.2006.
►**M27**	Komisijas Regula (EK) Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs)	L 120	10	5.5.2006.
►**M28**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1041/2006 (2006. gada 7. jūlijs)	L 187	10	8.7.2006.
►**M29**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M30**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1923/2006 (2006. gada 18. decembris)	L 404	1	30.12.2006.
►**M31**	Komisijas Regula (EK) Nr. 722/2007 (2007. gada 25. jūnijs)	L 164	7	26.6.2007.
►**M32**	Komisijas Regula (EK) Nr. 727/2007 (2007. gada 26. jūnijs)	L 165	8	27.6.2007.
►**M33**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1275/2007 (2007. gada 29. oktobris)	L 284	8	30.10.2007.
►**M34**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1428/2007 (2007. gada 4. decembris)	L 317	61	5.12.2007.
►**M35**	Komisijas Regula (EK) Nr. 21/2008 (2008. gada 11. janvāris)	L 9	3	12.1.2008.
►**M36**	Komisijas Regula (EK) Nr. 315/2008 (2008. gada 4. aprīlis)	L 94	3	5.4.2008.
►**M37**	Komisijas Regula (EK) Nr. 357/2008 (2008. gada 22. aprīlis)	L 111	3	23.4.2008.
►**M38**	Komisijas Regula (EK) Nr. 571/2008 (2008. gada 19. jūnijs)	L 161	4	20.6.2008.
►**M39**	Komisijas Regula (EK) Nr. 746/2008 (2008. gada 17. jūnijs)	L 202	11	31.7.2008.
►**M40**	Komisijas Regula (EK) Nr. 956/2008 (2008. gada 29. septembris)	L 260	8	30.9.2008.
►**M41**	Komisijas Regula (EK) Nr. 103/2009 (2009. gada 3. februāris)	L 34	11	4.2.2009.
►**M42**	Komisijas Regula (EK) Nr. 162/2009 (2009. gada 26. februāris)	L 55	11	27.2.2009.
►**M43**	Komisijas Regula (EK) Nr. 163/2009 (2009. gada 26. februāris)	L 55	17	27.2.2009.
►**M44**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 220/2009 (2009. gada 11. marts)	L 87	155	31.3.2009.
►**M45**	Komisijas Regula (ES) Nr. 956/2010 (2010. gada 22. oktobris)	L 279	10	23.10.2010.
►**M46**	Komisijas Regula (ES) Nr. 189/2011 (2011. gada 25. februāris)	L 53	56	26.2.2011.
►**M47**	Komisijas Regula (ES) Nr. 1064/2012 (2012. gada 13. novembris)	L 314	13	14.11.2012.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Jau vairākus gadus ir atzīts, ka dažas atšķirīgas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skar atsevišķi cilvēkus un dzīvniekus. Govju sūkļveida encefalopātija (GSE) liellopiem pirmo reizi tika konstatēta 1986. gadā, un turpmākajos gados to konstatēja citām dzīvnieku sugām. Jaunu Kreicfelda-Jakoba slimības (KJS) variantu aprakstīja 1996. gadā. Turpina uzkrāties pierādījumi par GSE un Kreicfelda-Jakoba slimības jaunā varianta ierosinātāju līdzību.

(2) Pēc 1990. gada Kopiena ir paredzējusi vairākus pasākumus, lai aizsargātu cilvēkus un dzīvniekus no saslimšanas ar GSE. Šo pasākumu pamatā ir bijuši dzīvnieku veselības direktīvu drošības pasākumu noteikumi. Ņemot vērā to, cik lielā mērā dažas TSE apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, būtu jāpieņem īpaši noteikumi to profilaksei, kontrolei un apkarošanai.

(3) Šī regula tieši attiecas uz veselības aizsardzību, un tai ir būtiska nozīme iekšējā tirgus darbībā. Tā attiecas uz Līguma I pielikumā iekļautajiem produktiem, kā arī uz tajā neiekļautajiem produktiem. Tātad par juridisko pamatu būtu jāizvēlas Līguma 152. panta 4. punkta b) apakšpunkts.

(4) Komisija ir saņēmusi zinātniskus atzinumus par vairākiem TSE aspektiem – jo īpaši no Zinātniskās vadības komitejas un Zinātniskās veterināro pasākumu, kas saistīti ar sabiedrības veselības aizsardzību, komitejas. Šajos atzinumos ir sniegti ieteikumi par pasākumiem, kā samazināt cilvēku un dzīvnieku potenciālo apdraudējumu, ko rada inficēti dzīvnieku produkti.

([1]) OV C 45, 19.2.1999., 2. lpp. un OV C 120 E, 24.4.2001., 89. lpp.
([2]) OV C 258, 10.9.1999., 19. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2000. gada 17. maija atzinums (OV C 59, 23.2.2001., 93. lpp.), Padomes 2001. gada 12. februāra kopējā nostāja (OV C 88, 19.3.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta2001. gada 3. maija lēmums.

▼B

(5) Šie noteikumi būtu jāpiemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū. Tomēr tie nav jāpiemēro kosmētikas produktiem un zālēm, ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem, vai starpproduktiem, kam piemēro citus īpašus noteikumus, un jo īpaši – par īpaša riska materiāla neizmantošanu. Tie nebūtu jāpiemēro arī dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas neapdraud dzīvnieku vai cilvēku veselību, jo nav paredzēti pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanai. Būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko neattiecas šī regula, glabā atsevišķi no produktiem, uz ko tā attiecas, izņemot gadījumus, ja tie atbilst vismaz tiem pašiem veselības standartiem, kam atbilst šajā regulā aplūkotie produkti.

(6) Būtu jāparedz drošības pasākumi, ko Komisija veic, ja dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde neadekvāti reaģē uz TSE apdraudējumu.

(7) Būtu jānosaka procedūra dalībvalsts, trešās valsts vai kāda to reģiona (šeit turpmāk – "valstis vai reģioni") epidemioloģiskā statusa noteikšanai attiecībā uz GSE, pamatojoties uz pirmreizējās inficēšanās risku un cilvēku apdraudējumu un izmantojot pieejamo informāciju. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nevēlas pieprasīt sava statusa noteikšanu, Komisijai būtu jāklasificē kādā no kategorijām, pamatojoties uz visu tai pieejamo informāciju.

(8) Dalībvalstīm būtu jāievieš mācību programmas personām, kas nodarbojas ar TSE profilaksi un kontroli, kā arī veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas iesaistīti mājlopu transportēšanā, pārdošanā un kaušanā.

▼M30

(8a) Būtu jāatļauj neatgremotāju barošana ar konkrētiem dzīvnieku izcelsmes pārstrādātiem proteīniem, kas iegūti no neatgremotājiem, ņemot vērā aizliegumu kādas noteiktas sugas dzīvniekus barot ar dzīvnieku izcelsmes pārstrādātiem proteīniem, kuri iegūti no tās pašas sugas dzīvniekiem, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam [1], un ņemot vērā kontroles aspektus, kas īpaši saistīti ar noteiktām sugām raksturīgu dzīvnieku izcelsmes pārstrādātu proteīnu diferencēšanu saskaņā ar paziņojumu par TSE ceļa karti, kuru Komisija pieņēma 2005. gada 15. jūlijā.

▼B

(9) Dalībvalstīm būtu jāīsteno ikgadēja GSE un skrepi slimības uzraudzības programma un būtu jāinformē Komisija un citas dalībvalstis par rezultātiem un saslimšanu ar jebkuru citu TSE.

[1] OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 208/2006 (OV L 36, 8.2.2006., 25. lpp.).

▼B

(10) Pamatojoties uz TSE patoģenēzi un attiecīgā dzīvnieka izcelsmes vai atrašanās valsts vai reģiona epidemioloģisko statusu, daži atgremotāju audi būtu jāuzskata par īpašu riska materiālu. Īpašais riska materiāls būtu jāizņem un jālikvidē, izvairoties no jebkura cilvēku vai dzīvnieku veselības apdraudējuma. To jo īpaši nedrīkstētu laist tirgū, lai izmantotu pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanā. Tomēr būtu jāparedz līdzvērtīgs veselības aizsardzības līmenis, izmantojot atsevišķu dzīvnieku TSE skrīninga testu, tiklīdz to pilnībā apstiprinās. Kaušanas paņēmieni, kas pieļauj iespēju ar smadzeņu audiem inficēt citus audus, būtu jāatļauj tikai tajās valstīs vai reģionos, kur ir viszemākais GSE apdraudējuma līmenis.

(11) Būtu jāveic pasākumi, lai novērstu TSE pārnešanu uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, aizliedzot dažu kategoriju dzīvnieku proteīna izbarošanu dažu kategoriju dzīvniekiem un aizliedzot dažu atgremotāju audu lietošanu pārtikā. Šiem aizliegumiem vajadzētu būt proporcionāliem attiecībā pret apdraudējumu.

▼M30

(11.a) Eiropas Parlaments savā 2004. gada 28. oktobra rezolūcijā [1] pauda bažas par atgremotāju barošanu ar dzīvnieku izcelsmes proteīniem, jo tie neietilpst pieaugušu liellopu dabīgajā uzturā. Pēc BSE krīzes un mutes un nagu sērgas krīzes notikumiem arvien plašāk tiek atzīts, ka labākais veids, kā nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselību, ir turēt un barot dzīvniekus, respektējot katrai sugai raksturīgās īpatnības. Šā iemesla dēļ saskaņā ar piesardzības principu un, ievērojot atgremotāju dabīgo uzturu un dzīves apstākļus, ir jāpatur spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku izcelsmes proteīniem tādos veidos, kas neietilpst to dabīgajā ēdienkartē.

(11.b) Mehāniski atkaulotu gaļu iegūst, atdalot gaļu no kauliem tādā veidā, ka tiek iznīcināta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra. Šāda gaļa var saturēt kaulu un periosta (kaulplēves) daļiņas. Līdz ar to mehāniski atkaulota gaļa nav pielīdzināma parastai gaļai. Tāpēc būtu jāpārskata tās lietošana cilvēku uzturā.

▼B

(12) Varbūtēja dzīvnieka saslimšana ar jebkuru TSE būtu jādara zināma kompetentajai iestādei, kam nekavējoties būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, tajā skaitā pārvietošanas ierobežojumu noteikšana varbūtēji slimajam dzīvniekam izmeklēšanas rezultātu gaidīšanas laikā vai arī nokaušana oficiālā uzraudzībā. Ja kompetentā iestāde nevar izslēgt TSE iespēju, tai būtu jāpieprasa atbilstīga izmeklēšana, un līdz diagnozes noteikšanai liemenis būtu jāglabā oficiālā uzraudzībā.

[1] OV C 174 E, 14.7.2005., 178. lpp.

▼B

(13) Ja oficiāli apstiprina saslimšanu ar TSE, kompetentai iestādei būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, tajā skaitā liemeņa likvidēšana, izmeklēšana, lai identificētu visus apdraudētos dzīvniekus, un pārvietošanas ierobežojumu noteikšana identificētajiem dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem. Īpašniekiem pēc iespējas ātrāk atlīdzina zaudējumus, kas radušies, saskaņā ar šo regulu likvidējot dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus.

(14) Dalībvalstīm būtu jāsastāda ārkārtas stāvokļa plāni valsts pasākumu īstenošanai GSE uzliesmojuma gadījumā. Komisijai būtu jāapstiprina šie plāni. Būtu jāparedz šā noteikuma attiecināšana uz TSE, kas nav GSE.

(15) Būtu jāparedz noteikumi, kas attiecas uz dažu dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu laišanu tirgū. Kopienā spēkā esošie liellopu identificēšanas un reģistrēšanas noteikumi paredz sistēmu, kas saskaņā ar starptautiskiem standartiem ļauj noskaidrot dzīvnieku ciltsmāti un izcelsmes ganāmpulku. Līdzvērtīgas garantijas būtu jāparedz liellopiem, ko importē no trešām valstīm. Dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas Kopienas noteikumi un kas ir Kopienas iekšējās tirdzniecības apritē vai ko importē no trešām valstīm, vajadzētu būt minētajos noteikumos paredzētajiem sertifikātiem, ko pēc vajadzības papildina saskaņā ar šo regulu.

(16) Būtu jāaizliedz laist tirgū dažus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no liellopiem augsta apdraudējuma reģionos. Tomēr šis aizliegums nebūtu jāpiemēro dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas ražoti kontrolētos apstākļos no dzīvniekiem, kuriem var pierādīt, ka to iespēja inficēties ar TSE nav liela.

(17) Lai nodrošinātu TSE profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumu ievērošanu, paraugus laboratorijas testiem ņem, ievērojot noteiktu kārtību, kas sniedz pilnu epidemioloģisku ainu par stāvokli attiecībā uz TSE. Lai garantētu vienādas testu procedūras un rezultātus, būtu jāizveido attiecīgo valstu un Kopienas etalonlaboratorijas un drošas zinātniskas metodes, tajā skaitā ātrās noteikšanas testi īpaši TSE gadījumiem. Ciktāl iespējams, būtu jāizmanto ātrās noteikšanas testi.

(18) Dalībvalstīs būtu jāveic Kopienas pārbaudes, lai nodrošinātu vienādu prasību izpildi attiecībā uz TSE profilaksi, kontroli un apkarošanu, un būtu jāparedz arī revīzijas procedūru veikšana. Lai nodrošinātu to, ka, ievedot Kopienā dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, trešās valstis sniedz Kopienas garantijām līdzvērtīgas garantijas, Kopienai būtu jāveic pārbaudes uz vietas un revīzijas, lai pārbaudītu, vai eksportētājas trešās valstis ievēro importa nosacījumus.

▼B

(19) Tirdzniecības pasākumiem attiecībā uz TSE būtu jābalstās uz starptautiskiem standartiem, pamatnostādnēm vai ieteikumiem, ja tādi pastāv. Tomēr var paredzēt zinātniski pamatotus pasākumus, kas nodrošina augstāku veselības aizsardzības līmeni, ja pasākumi, kuru pamatā ir attiecīgi starptautiski standarti, pamatnostādnes vai ieteikumi, nenodrošina pienācīgu veselības aizsardzības līmeni.

(20) Saņemot jaunu zinātnisku informāciju, šī regula būtu jāpārskata.

(21) Šajā regulā būtu jāparedz vajadzīgie pārejas pasākumi, jo īpaši attiecībā uz īpaša riska materiāla izmantošanas reglamentēšanu.

(22) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas procedūru ([1]).

(23) Lai īstenotu šo regulu, būtu jāparedz procedūras, kas veido ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, Pastāvīgajā dzīvnieku barības komitejā un Pastāvīgajā pārtikas komitejā.

(24) Ņemot vērā, ka šīs regulas īstenošanas noteikumi ir vispārīgi pasākumi Lēmuma 1999/468/EK 2. panta nozīmē, tie būtu jāparedz saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantā paredzēto regulatīvo procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Joma

1. Šī regula nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus. To piemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū un dažos konkrētos gadījumos – to eksportēšanai.

2. Šī regula neattiecas:

a) uz kosmētiku un zālēm, un ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

b) uz produktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, dzīvnieku barībā vai mēslošanas līdzekļos, vai to izejmateriālos, vai starpproduktos;

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

c) uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti eksponēšanai, mācībām, zinātniskiem pētījumiem, īpašiem pētījumiem vai analīzei ar noteikumu, ka šos produktus galu galā nepatērē vai neizlieto cilvēki vai dzīvnieki, izņemot tos cilvēkus vai dzīvniekus, kurus izmanto attiecīgajā pētniecības projektā;

d) uz dzīviem dzīvniekiem, ko izmanto pētījumiem vai kas ir paredzēti pētījumiem.

2. pants

Dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nodalīšana

Lai izvairītos no 1. panta 1. punktā minēto dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu un 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minēto dzīvnieku produktu vai 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto dzīvo dzīvnieku savstarpējas inficēšanās vai sajaukšanās, tie visu laiku ir jātur atsevišķi, ja vien šo dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu ražošana (audzēšana) nenotiek saskaņā ar vismaz tādiem pašiem veselības aizsardzības nosacījumiem attiecībā uz TSE.

Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

a) TSE: visas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas, izņemot tās, ar ko slimo cilvēki;

b) laišana tirgū: visas darbības, kuru mērķis ir pārdot dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko attiecas šī regula, trešai personai Kopienā, vai cita veida piegāde par maksu vai bez maksas šai trešai personai, vai glabāšana, lai tos piegādātu šai trešai personai;

c) dzīvnieku izcelsmes produkti: visi produkti, kas iegūti no produkta vai satur produktu, kurš iegūts no dzīvnieka, uz ko attiecas Direktīvas 89/662/EEK ([1]) vai Direktīvas 90/425/EEK ([2]) noteikumi;

d) izejmateriāli: izejvielas vai citi dzīvnieku izcelsmes produkti, no kuriem vai ar kuru palīdzību ražo 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos produktus;

([1]) Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par Kopienas iekšējās tirdzniecības veterinārajām pārbaudēm iekšējā tirgus izveidei (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK.

▼B

e) kompetenta iestāde: dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta nodrošināt šīs regulas prasību izpildi, vai cita iestāde, kam minētā centrālā iestāde ir deleģējusi šo kompetenci, jo īpaši attiecībā uz barības kontroli; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstoša iestāde trešajā valstī;

f) kategorija: viena no II pielikuma C nodaļā minētājām klasifikācijas kategorijām;

g) īpašs riska materiāls: V pielikumā precizētie audi; ja nav norādīts citādi, tie nav produkti, kas satur šos audus vai ir iegūti no tiem;

h) ar TSE varbūtēji inficēts dzīvnieks: dzīvi, nokauti vai beigti dzīvnieki, kam konstatē vai ir konstatēti neiroloģiski vai uzvedības traucējumi vai vispārējā veselības stāvokļa pakāpeniska pasliktināšanās, kas saistīta ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem, un par kuriem savāktā informācija, pamatojoties uz klīnisko apskati, ārstēšanas rezultātiem, pēckaušanas apskati vai pirmskaušanas un pēckaušanas laboratorijas analīzēm, neļauj noteikt citu diagnozi. Liellopi, kam īpaši GSE paredzētais ātrās noteikšanas tests ir uzrādījis pozitīvu rezultātu, ir varbūtēji slimi ar govju sūkļveida encefalopātiju (GSE);

i) saimniecība: jebkura vieta, kur tur, audzē, darbojas ar vai izrāda skatītājiem dzīvniekus, uz ko attiecas šī regula;

j) paraugu ņemšana: paraugu ņemšana, nodrošinot statistiski pareizu pārstāvību, no dzīvniekiem vai to vides, vai no dzīvnieku izcelsmes produktiem, lai noteiktu slimības diagnozi, radnieciskas attiecības, lai veiktu medicīnisko uzraudzību vai pārbaudītu mikrobioloģisko ierosinātāju vai konkrētu audu neesamību dzīvnieku izcelsmes produktos;

k) mēslošanas līdzekļi: visas dzīvnieku izcelsmes produktus saturošas vielas, ar ko apstrādā zemi, lai uzlabotu augu augšanas procesus; tie var būt biogāzes ražošanas vai komposta sadalīšanās atlikumi;

▼M30

l) ātrie testi: pārbaudes metodes, kas minētas X pielikumā un kuru rezultāti ir zināmi 24 stundu laikā;

▼B

m) alternatīvais tests: 8. panta 2. punktā minētie testi, ko izmanto par alternatīvu īpašā riska materiāla izņemšanas metodei.

▼M30

n) mehāniski atkaulota gaļa jeb "MAG" ir produkts, kas iegūts, pēc atkaulošanas atdalot gaļu no kauliem ar mehānisku līdzekļu palīdzību, kā rezultātā tiek zaudēta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra;

o) pasīvā uzraudzība: ziņošana par visiem tiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie varētu būt inficējušies ar TSE, un gadījumiem, kad TSE esamību neizslēdz šādu dzīvnieku klīniska un laboratoriska izmeklēšana;

p) aktīvā uzraudzība: tādu dzīvnieku pārbaude, par kuriem nav ziņots, ka pastāv aizdomas par to inficēšanos ar TSE, piemēram, dzīvnieki, kas tika pakļauti ārkārtas nokaušanai, dzīvnieki, kuriem pirms

▼M30

kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi, kritušie dzīvnieki, nokautie veselie dzīvnieki un dzīvnieki, kas atlasīti nokaušanai saistībā ar TSE, it īpaši, lai noteiktu TSE attīstību un izplatību attiecīgajā valstī vai tās reģionā.

▼B

2. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

3. Ja šīs regulas termini nav definēti 1. punktā vai I pielikumā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) attiecīgās definīcijas un definīcijas, kas sniegtas Direktīvās 64/432/EEK ([2]), 89/662/EEK, 90/425/EEK un 91/68/EEK ([3]), vai saskaņā ar tām, ciktāl šajā tekstā uz tām izdara atsauci.

4. pants

Drošības pasākumi

1. Drošības pasākumu īstenošanā piemēro Direktīvas 89/662/EEK 9. pantā, Direktīvas 90/425/EEK 10. pantā, Direktīvas 91/496/EEK ([4]) 18. pantā un Direktīvas 97/78/EK ([5]) 22. pantā paredzētos principus un noteikumus.

2. Drošības pasākumus paredz saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un vienlaikus tos dara zināmus Eiropas Parlamentam, norādot iemeslus.

II NODAĻA

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

5. pants

Klasifikācija

▼M30

1. Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk — "valstis vai reģioni") BSE statusu nosaka, iedalot to kādā no šīm trim kategorijām:

— nenozīmīgs BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

([2]) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/20/EK (OV L 163, 4.7.2000., 35. lpp.).

([3]) Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 94/953/EK (OV L 371, 31.12.1994., 14. lpp.).

([4]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([5]) Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

▼M30

— kontrolēts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,

— nenoteikts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā.

Valstu vai reģionu BSE statusu var noteikt tikai, pamatojoties uz II pielikuma A nodaļā noteiktajiem kritērijiem. Pie šiem kritērijiem pieder riska analīzes rezultāti, kuru pamatā ir visi govju sūkļveida encefalopātijas parādīšanās potenciālie faktori, kas noteikti II pielikuma B nodaļā, un to attīstība laika gaitā, kā arī plaši aktīvās un pasīvās uzraudzības pasākumi, ņemot vērā attiecīgās valsts vai reģiona riska kategoriju.

Dalībvalstis un trešās valstis, kas vēlas palikt to trešo valstu sarakstā, kam atļauts eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai produktus, uz ko attiecas šī regula, iesniedz Komisijai lūgumu par BSE statusa noteikšanu, papildinot to ar attiecīgu informāciju par II pielikuma A nodaļā paredzētajiem kritērijiem un II pielikuma B nodaļā norādītajiem potenciālā apdraudējuma faktoriem un to attīstību laika gaitā.

▼B

2. Lēmumu par katru lūgumu, ar ko nosaka lūguma iesniedzējas dalībvalsts vai trešās valsts vai dalībvalsts vai trešās valsts reģiona klasificēšanu kādā no II pielikuma C nodaļā noteiktajām kategorijām, pieņem, ņemot vērā 1. punktā paredzētos kritērijus un potenciālā apdraudējuma faktorus, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā minētā lūguma un attiecīgās informācijas iesniegšanas. Ja Komisija konstatē, ka pamatojuma dokumenti nesatur II pielikuma A un B nodaļās noteikto informāciju, tā pieprasa papildu informāciju, norādot iesniegšanas termiņu. Galīgo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc visas informācijas iesniegšanas.

Pēc tam, kad Starptautiskais epizootisko slimību birojs (SESB) ir noteicis procedūru valstu klasificēšanai pa kategorijām, un ja tas ir klasificējis lūguma iesniedzēju valsti kādā no šīm kategorijām, vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu pārskatīt saskaņā ar šā punkta pirmo daļu Kopienas noteikto attiecīgās valsts klasifikāciju, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts vai trešās valsts iesniegtā informācija, ievērojot II pielikuma A un B nodaļu, ir nepietiekama vai neskaidra, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru tā var noteikt attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts GSE statusu, pamatojoties uz pilnu riska analīzi.

Šajā riska analīzē jāiekļauj pārliecinošs statistikas pārskats par epidemioloģisko stāvokli attiecībā uz TSE lūguma iesniedzējā dalībvalstī vai trešā valstī, pamatojoties uz ātro noteikšanas testu izmantošanu skrīninga procedūrā. Komisija ņem vērā SESB izmantotos klasifikācijas kritērijus.

▼M44

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā sniegtajā sarakstā.

▼B

Šo skrīninga procedūru var izmantot dalībvalstis vai trešās valstis, kas vēlas, lai Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru apstiprinātu klasifikāciju, ko tās veikušas uz minētā pamata.

Minētās skrīninga procedūras izmaksas sedz attiecīgā dalībvalsts vai trešā valsts.

▼M30

4. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nav iesniegušas iesniegumu saskaņā ar 1. punkta trešo daļu, attiecībā uz dzīvnieku un dzīvnieku produktu nosūtīšanu no to teritorijas, ievēro nenoteikta BSE riska valstīm piemērotās importa prasības, līdz tās ir iesniegušas šādu iesniegumu un ir pieņemts galīgais lēmums par to BSE statusu.

▼B

5. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk dara Komisijai zināmus visus epidemioloģiskos apliecinājumus vai citu informāciju, kas var radīt izmaiņas GSE statusā, un jo īpaši – 6. pantā paredzēto uzraudzības programmu rezultātus.

6. Par trešās valsts saglabāšanu vienā no Kopienas noteikumos paredzētajiem sarakstiem, lai varētu eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, pieņem lēmumu saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, un – ņemot vērā pieejamo informāciju vai ja uzskata, ka pastāv saslimšana ar TSE– tas ir atkarīgs no tā, ka ir iesniegta 1. punktā paredzētā informācija. Ja saņem atteikumu iesniegt minēto informāciju trīs mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma dienas, līdz minētās informācijas iesniegšanai un novērtēšanai saskaņā ar 2. un 3. punktu piemēro šā panta 4. punkta noteikumus.

Trešām valstīm ir tiesības eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, saskaņā nosacījumiem, kas attiecas uz šo valstu kategoriju, kā noteikusi Komisija, ar nosacījumu, ka tās apņemas pēc iespējas ātrāk rakstiski informēt Komisiju par visiem epidemioloģiskajiem vai citiem pierādījumiem, kas var radīt izmaiņas GSE statusā.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu mainīt dalībvalsts vai trešās valsts, vai to reģiona klasificēšanu pēc GSE statusa saskaņā ar 21. pantā paredzēto pārbaužu rezultātiem.

8. Šā panta 2., 3., 4., 6. un 7. punktā minēto lēmumu pamatā ir riska novērtējums, ņemot vērā II pielikuma A un B nodaļās sniegtos ieteiktos kritērijus.

▼B

III NODAĻA

TSE PROFILAKSE

6. pants

Uzraudzības sistēma

▼M30

1. Katra dalībvalsts, saskaņā ar III pielikumu, veic ikgadēju TSE uzraudzības programmu, kuras pamatā ir aktīvā un pasīvā uzraudzība. Šī programma ietver pārbaudes procedūru, kurā tiek izmantoti ātrie testi, ja attiecīgajai dzīvnieku sugai tādi ir pieejami.

Šajā nolūkā, ātros testus apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto un X pielikumā uzskaitīto procedūru.

1.a Šā panta 1. punktā minēto ikgadējo uzraudzības programmu piemēro vismaz šādām apakšpopulācijām:

a) visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kuri tika nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai kuriem pirms kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi,

b) visi vairāk nekā 30 mēnešus veci liellopi, kas nokauti cilvēku patēriņam,

c) visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kas netika nokauti cilvēku patēriņam, kas miruši vai nobeigušies saimniecības teritorijā, transportēšanas laikā vai lopkautuvē (kritušie dzīvnieki).

Dalībvalstis drīkst piemērot atbrīvojumu no c) apakšpunktā noteiktās prasības attālos reģionos ar zemu dzīvnieku blīvumu, kur netiek organizēta mirušu dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kuras šo iespēju izmanto, informē par to Komisiju un iesniedz attiecīgo apgabalu sarakstu kopā ar pamatojumu šā atbrīvojuma piemērošanai. Atbrīvojums attiecas ne vairāk kā uz 10 % no dalībvalsts liellopu populācijas.

1.b Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju 1.a punkta a) un c) apakšpunktā noteikto vecumu var koriģēt atbilstīgi zinātniskajam progresam saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pēc dalībvalsts lūguma, ja tā var pierādīt epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī, un saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, kas noteikti atbilstīgi 24. panta 3. punktā minētajai procedūrai, ikgadējās uzraudzības programmas konkrētajai dalībvalstij var tikt pārskatītas.

Attiecīgā dalībvalsts pierāda savu spēju noteikt piemērojamo pasākumu efektivitāti un nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību, kas pamatojas uz visaptverošu riska analīzi. Dalībvalsts it īpaši uzrāda:

a) GSE izplatības nepārprotamu samazināšanos vai nemainīgi zemu līmeni, ko apliecina jaunākie pārbaužu rezultāti;

▼M30

b) ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi pilnu GSE pārbaudes sistēmu (Kopienas tiesību akti par dzīvu dzīvnieku izsekojamību un identifikāciju un GSE uzraudzību);

c) ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi Kopienas tiesību aktus par vispārējo barošanas aizliegumu attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem.

▼B

2. Katra dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par tādu TSE parādīšanos, kas nav GSE.

3. Visas oficiālās izmeklēšanas un laboratorijas pārbaudes reģistrē saskaņā ar III pielikuma B nodaļu.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietver vismaz III pielikuma B nodaļas I daļā minēto informāciju. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam. Trīs mēnešu laikā pēc minēto ziņojumu saņemšanas Komisija iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai attiecīgo valstu ziņojumu kopsavilkumu, kurā ir sniegta vismaz III pielikuma B nodaļas II daļā minētā informācija.

▼M30

5. Noteikumus par šā panta ieviešanu pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

6.a pants

Selekcijas programmas

1. Dalībvalstis drīkst ieviest selekcijas programmas, lai aitu dzimtas dzīvniekos attīstītu pretošanās spējas pret TSE. Šīs programmas ietver pamata noteikumus attiecībā uz to, kā noteikt konkrētu ganāmpulku pretošanās spēju statusu TSE, un tās var, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, kas apstiprina pretestību pret īpašu genotipu TSE citās dzīvnieku sugās, tikt attiecinātas arī uz šīm sugām.

2. Šā panta 1. punktā minētajām programmām saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īpašus noteikumus.

3. Dalībvalstis, kas ievieš selekcijas programmas, regulāri iesniedz Komisijai ziņojumus, lai programmas varētu zinātniski izvērtēt, it īpaši to ietekmi uz TSE parādīšanās biežumu, ģenētisko daudzveidību un variācijām, kā arī senu, reti sastopamu un reģionāli pielāgotu aitu sugu saglabāšanu. Selekcijas programmu zinātniskos rezultātus un vispārējo ietekmi regulāri novērtē un, ja nepieciešams, šajās programmās ievieš atbilstīgas izmaiņas.

▼B

7. pants

Aizliegumi attiecībā uz dzīvnieku barību

▼M30

1. Atgremotājus aizliedz barot ar proteīniem, kas iegūti no dzīvniekiem.

2. Šīs regulas 1. punktā noteikto aizliegumu, saskaņā ar IV pielikumu, attiecina arī uz dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, un saistībā ar šo dzīvnieku barošanu ierobežo līdz dzīvnieku izcelsmes produktiem.

▼M30

3. Šīs regulas 1. un 2. punktu piemēro, neskarot IV pielikumā izklāstītos noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šajos punktos minētā aizlieguma.

Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, kas pamatojas uz jauno atgremotājdzīvnieku pareiza uztura vajadzību zinātnisko novērtējumu un kas ir pakļauta 5. punktā minētajiem noteikumiem, kurus pieņēma šā panta īstenošanai, kā arī saskaņā ar šā atbrīvojuma kontroles aspektu novērtējumu Komisija var nolemt atļaut atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm.

4. Dalībvalstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt vai glabāt lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Trešām valstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt uz Kopienas valstīm lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Pēc dalībvalsts vai trešās valsts lūguma saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu pieļaut atsevišķus atbrīvojumus no šajā punktā noteiktajiem ierobežojumiem, ievērojot sīki izstrādātus kritērijus, kas jānosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru. Attiecībā uz katru atbrīvojumu ņem vērā šā panta 3. punktā paredzētos noteikumus.

4.a Pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu un ņemot vērā vismaz piesārņojuma daudzumu un tā iespējamo izcelsmi, kā arī preču partijas galamērķi, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru drīkst pieņemt lēmumu noteikt pielaides robežu nelielam nejauša un tehniski nenovēršama piesārņojuma rezultātā dzīvnieku pārtikā nonākušam dzīvnieku izcelsmes proteīnu saturam.

5. Noteikumus šā panta īstenošanai un, jo īpaši, noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes, kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu, metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Šos noteikumus pieņem, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par tādas dzīvnieku barības, kas iegūta no dzīvniekiem, izcelsmi, pārstrādi, kontroli un izsekojamību.

▼B

8. pants

Īpašs riska materiāls

▼M30

1. Īpašo riska materiālu pārvieto un no tā atbrīvojas saskaņā ar šīs regulas V pielikumu un Regulu (EK) Nr. 1774/2002. Tos neieved Kopienā. V pielikumā minētajā īpašā riska materiāla sarakstā iekļauj vismaz: 12 mēnešus un vecāku liellopu smadzenes, muguras smadzenes,

▼M30

acis un mandeles, un noteiktu vecumu, ko nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktu, sasniegušu liellopu mugurkaulu. Ņemot vērā 5. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās atšķirīgās riska kategorijas, 6. panta 1.a punktā un 1.b punkta b) apakšpunktā minētās prasības, V pielikumā minēto īpašo riska materiālu sarakstā ievieš atbilstīgas izmaiņas.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro audiem no tiem dzīvniekiem, kam veikti alternatīvi pārbaudījumi, kas šajā īpašajā nolūkā ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, ar noteikumu, ka šis tests ir minēts X pielikumā, ka tas tiek piemērots atbilstoši V pielikumā minētajiem nosacījumiem un ka testa rezultāti ir negatīvi.

Dalībvalstis, kuras apstiprina alternatīvu testu izmantošanu, saskaņā ar šo daļu, par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. Dalībvalstīs, vai to reģionos, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, centrālo nervaudu plosīšana pēc apdullināšanas, pielietojot iegarenu stieņveidīgu instrumentu, kas tiek ievadīts galvaskausa dobumā, vai, saistībā ar apdullināšanu, injicējot gāzi galvaskausa dobumā, neizmanto attiecībā uz liellopiem, aitu dzimtas un kazu dzimtas dzīvniekiem, kuru gaļa ir domāta cilvēka vai dzīvnieka patēriņam.

4. Datus, kas attiecas uz V pielikumā norādīto vecumu, var pielāgot. Šo korekciju pamatā ir jaunākie apstiprinātie zinātniskie atklājumi attiecībā uz TSE saslimšanas gadījumu statistisko varbūtību Kopienas liellopu, aitu un kazu attiecīgajās vecumgrupās.

5. Noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šā panta 1. līdz 4. punkta, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt attiecībā uz datumu, kad spēkā stāsies 7. panta 1. punktā noteiktais barošanas aizliegums vai, vajadzības gadījumā attiecībā uz trešām valstīm vai reģioniem ar kontrolētu BSE risku, datumu, kad spēkā stāsies aizliegums izmantot zīdītāju proteīnu atgremotāju barošanā, lai ierobežotu prasības pārvietot vai iznīcināt īpašo riska materiālu dzīvniekiem, kas dzimuši attiecīgajās valstīs vai reģionos pirms šā datuma.

▼B

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas iegūti no atgremotāju audiem vai satur šos audus

▼M30

1. Regulas VI pielikumā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus ražo, izmantojot ražošanas procesus, kas apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Liellopu, aitu un kazu dzimtas dzīvnieku kaulus no valstīm vai reģioniem, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, neizmanto mehāniski atkaulotas gaļas (MAG) ražošanā. Dalībvalstis līdz 2008. gada 1. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu par MAG izmantošanu un ražošanas metodēm to teritorijā. Šajā ziņojumā iekļauj paziņojumu par to, vai dalībvalsts plāno turpināt MAG ražošanu.

▼M30

Komisija šai sakarā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei paziņojumu par MAG nepieciešamību un izmantošanu Kopienā, ieskaitot patērētāju informācijas politiku.

▼M44

3. Ņemot vērā V pielikuma 5. punktā paredzētos kritērijus, šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro atgremotājiem, kam veikts saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru atzīts alternatīvs tests, ar nosacījumu, ka šis tests ir X pielikuma sarakstā un ka šā testa rezultāti ir negatīvi.

▼B

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

Izglītības programmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes darbinieki, diagnostikas laboratoriju, kā arī lauksaimniecības un veterinārās medicīnas koledžu darbinieki, valsts pilnvaroti veterinārārsti, praktizējoši veterinārārsti, lopkautuvju darbinieki un dzīvnieku audzētāji, turētāji un apstrādātāji ir ieguvuši zināšanas par klīniskajām pazīmēm, epidemioloģiju, savukārt personāls, kas atbild par pārbaužu veikšanu – par laboratorijas konstatējumu interpretāciju saistībā ar TSE.

2. Lai nodrošinātu 1. punktā paredzēto izglītības programmu efektīvu īstenošanu, var piešķirt Kopienas finansiālo palīdzību. Šīs palīdzības apjomu nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

TSE KONTROLE UN APKAROŠANA

11. pants

Paziņojums

Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK ([1]), dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem ar TSE varbūtēji slimiem dzīvniekiem nekavējoties paziņo kompetentām iestādēm.

Dalībvalstis regulāri informē cita citu un Komisiju par paziņotajiem saslimšanas gadījumiem ar TSE.

Kompetentā iestāde nekavējoties veic šīs regulas 12. pantā paredzētos pasākumus, kā arī visus citus vajadzīgos pasākumus.

([1]) Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīva 82/894/EEK par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

▼B

12. pants

Pasākumi attiecībā uz varbūtēji slimiem dzīvniekiem

▼M30

1. Ikvienu dzīvnieku, par kuru ir radušās aizdomas, ka tas ir inficējies ar TSE, pakļauj oficiālam pārvietojuma ierobežojumam, kamēr ir zināmi klīniskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultāti, ko veic kompetentā iestāde, vai arī oficiālas pārbaudes laikā to nogalina, lai veiktu laboratoriskus izmeklējumus.

Ja ir oficiālas aizdomas par TSE esamību kādam no dalībvalsts saimniecībā esošiem liellopiem, pārējos šīs saimniecības liellopus pakļauj oficiālam pārvietošanas ierobežojumam, kamēr pieejami ir pārbaudes rezultāti. Ja ir oficiālas aizdomas par aitu vai kazu dzimtas dzīvnieku saslimšanu ar TSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības aitu un kazu dzimtas dzīvniekiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Tomēr, ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā atradies dzīvnieks, kad parādījās aizdomas par dzīvnieka inficēšanos ar TSE, maz ticams ir tā saimniecība, kurā dzīvnieks, iespējams, ir inficējies ar TSE, kompetentā iestāde var nolemt, ka oficiālam pārvietošanas ierobežojumam pakļauj tikai to dzīvnieku, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies.

Ja tiek uzskatīts par nepieciešamu, kompetentā iestāde var arī nolemt, ka citas saimniecības vai arī tikai saimniecību, kurā ir atklāta infekcija, pakļauj oficiālai kontrolei atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un pieļaujot atkāpi no oficiāliem pārvietošanas ierobežojumiem, dalībvalsti var atbrīvot no šādu ierobežojumu ieviešanas, ja tā piemēro līdzvērtīgus drošības pasākumus, kuri pamatoti ar atbilstīgu iespējamā riska novērtējumu attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības apdraudējumu.

▼B

2. Ja kompetentā iestāde nolemj, ka iespēju par inficēšanos ar TSE nevar izslēgt, dzīvnieku nokauj, ja tas vēl ir dzīvs; tā smadzenes un visus citus audus, ko var norādīt kompetentā iestāde, izņem un nosūta oficiāli apstiprinātai laboratorijai, 19. panta 1. punktā paredzētajai attiecīgās valsts etalonlaboratorijai vai 19. panta 2. punktā paredzētajai Kopienas etalonlaboratorijai uz pārbaudi saskaņā ar 20. pantā paredzētajām testu metodēm.

▼M30

3. Dzīvnieka, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies, liemeņa daļas paliek oficiālā kontrolē, kamēr veikta negatīva diagnoze, vai arī no tām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

▼B

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

13. pants

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Ja saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta, pēc iespējas ātrāk veic šādus pasākumus:

▼M30

a) no visām dzīvnieka liemeņa daļām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002, izņemot materiālus, ko, saskaņā ar šīs regulas B nodaļas III pielikumu, saglabā reģistrā.

▼B

b) veic izmeklēšanu, lai saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu identificētu visus apdraudētos dzīvniekus;

▼M30

c) visus apdraudētos dzīvniekus un to produktus, kā uzskaitīts šīs regulas VII pielikuma 2. punktā, kuri atklāti šīs daļas b) punktā minētajā izmeklēšanā, nogalina un no tiem atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

Pēc dalībvalsts lūguma, un pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu, īpašu uzmanību pievēršot uzraudzības pasākumiem šajā dalībvalstī, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut šajā punktā minēto liellopu izmantošanu līdz to produktīvā mūža beigām.

▼M44

Atkāpjoties no šā punkta, dalībvalsts var piemērot citus pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības pakāpi un saskaņā ar 24.a un 25. pantu pamatojas uz labvēlīgu riska novērtējumu, kurā īpaši ir ņemti vērā kontrolpasākumi attiecīgajā dalībvalstī, ja šie pasākumi attiecīgajai dalībvalstij ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

2. Līdz 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai saimniecību, kurā dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, pakļauj oficiālai kontrolei, un pret TSE uzņēmīgo dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu jebkuru pārvietošanu no saimniecības vai uz saimniecību var veikt tikai ar kompetentās iestādes atļauju, lai nodrošinātu attiecīgo dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tūlītēju izsekošanu un identificēšanu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā slimais dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku apdraudējusi TSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu pakļaut oficiālai kontrolei abas saimniecības vai tikai apdraudēto saimniecību.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis, kas ir ieviesušas 12. panta 1. punkta piektajā daļā paredzētajiem drošības pasākumiem līdzvērtīgu aizvietotājsistēmu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var atbrīvot no prasības par dzīvnieku pārvietošanas oficiālu ierobežošanu un prasības par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu.

▼B

4. Īpašniekiem nekavējoties atlīdzina zaudējumus, kas radušies, nokaujot dzīvniekus vai iznīcinot dzīvnieku izcelsmes produktus saskaņā ar 12. panta 2. punktu un šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.

5. Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK, apstiprinātos TSE saslimšanas gadījumus, kas nav GSE saslimšanas gadījumi, Komisijai dara zināmus reizi gadā.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

14. pants

Ārkārtas stāvokļa plāns

1. Saskaņā ar Kopienas dzīvnieku slimību kontroles noteikumu vispārīgajiem kritērijiem dalībvalstis sagatavo pamatnostādnes, precizējot īstenojamos valstu pasākumus un norādot kompetenci un pienākumus gadījumos, kad apstiprina saslimšanu ar TSE.

2. Ja Kopienas tiesību akti ir jāpiemēro vienādi, pamatnostādnes var saskaņot, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

V NODAĻA

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

15. pants

Dzīvi dzīvnieki, to sperma, embriji un olšūnas

1. Liellopu, aitu vai kazu un to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū vai – vajadzības gadījumā – eksportēšanu pakļauj VIII pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, bet importēšanu – IX pielikumā paredzētajiem nosacījumiem. Kopā ar dzīviem dzīvniekiem un to embrijiem un olšūnām nosūta atbilstīgus veterinārus vai veselības sertifikātus, ko paredz Kopienas tiesību akti, saskaņā ar 17. pantu vai – importēšanas gadījumā – saskaņā ar 18. pantu.

2. Ar TSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku pirmās paaudzes pēcnācēju, spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū pakļauj VIII pielikuma B nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

▼M30

3. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, 1. un 2. punkta noteikumus var attiecināt uz citām dzīvnieku sugām.

4. Noteikumus par šā panta ieviešanu var pieņemt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

16. pants

Dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū

1. Tirgū laišanas vai – vajadzības gadījumā – eksporta ierobežojumus, ievērojot šo pantu, VIII pielikuma C un D nodaļas un IX pielikuma A, C, F un G nodaļu, nenosaka šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no veseliem atgremotājiem:

a) dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas 15. pants, un jo īpaši spermai, embrijiem un olšūnām;

▼M30

b) piens un piena produkti, jēlāda un āda, želatīns un kolagēns, kas iegūti no jēlādas un ādas.

2. Dzīvnieku izcelsmes produkti, ko ieved no trešās valsts ar kontrolētu vai nenoteiktu BSE risku, iegūti no veseliem liellopiem, aitu vai kazu dzimtas dzīvniekiem, kas nav bijuši pakļauti centrālo nervaudu plosīšanai vai gāzes injekcijai galvaskausa dobumā, kā minēts 8. panta 3. punktā.

3. Pārdošanā nelaiž dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, kas satur tādu liellopu audus, kuru izcelsmes vieta ir valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku, ja vien tie nav iegūti no dzīvniekiem, kas:

a) dzimuši astoņus gadus pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem; un

b) dzimuši, audzēti un turēti ganāmpulkos, kuru apstiprinātā slimību vēsture apliecina, ka vismaz septiņus gadus tajos nav konstatēta GSE.

Turklāt atgremotājdzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus nesūta no dalībvalsts vai tā reģiona ar nenoteiktu GSE risku uz citu dalībvalsti un neimportē no trešās valsts ar nenoteiktu GSE risku.

Šo aizliegumu nepiemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma C nodaļā un atbilst VIII pielikuma C nodaļas prasībām.

Tos nosūta kopā ar dzīvnieku veselības sertifikātu, ko izsniedz pilnvarots veterinārs, apliecinot, ka tie ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

▼B

4. Ja dzīvnieku pārved no kādas valsts vai reģiona uz citā kategorijā klasificētu valsti vai reģionu, to klasificē to valstu vai reģionu visaugstākajā kategorijā, kur tas ir uzturējies vairāk nekā 24 stundas, ja vien nevar sniegt pietiekamas garantijas, apliecinot, ka dzīvnieks nav saņēmis barību no valsts vai reģiona, kas ietilpst minētajā visaugstākajā kategorijā.

5. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šajā pantā noteikti īpaši noteikumi, nosūta kopā ar atbilstīgiem veselības sertifikātiem vai komercdokumentiem, ko Kopienas tiesību akti pieprasa saskaņā ar 17. un 18. pantu, vai – ja Kopienas tiesību akti neparedz šādus sertifikātus vai dokumentus – kopā ar veselības sertifikātu vai komercdokumentu, kuru paraugus nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

6. Lai dzīvnieku izcelsmes produktus varētu importēt Kopienā, tiem jāatbilst IX pielikuma A, C, F un G nodaļā minētajiem nosacījumiem.

▼M44

7. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru šā panta 1. līdz 6. punktu var attiecināt uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem. Šā panta īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

17. pants

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru Direktīvas 64/432/EEK F pielikumā minētos veselības sertifikātus, Direktīvas 91/68/EEK E pielikuma II un III paraugu un Kopienas tiesību aktos paredzētos attiecīgos veselības sertifikātus, kas attiecas uz liellopu, aitu vai kazu spermas, embriju un olšūnu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz kategoriju, norādot izcelsmes dalībvalsts vai reģiona klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu.

Atbilstīgos komercdokumentus, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz izcelsmes dalībvalsts vai reģiona kategoriju, ko Komisija piešķīrusi saskaņā ar 5. pantu.

18. pants

Trešām valstīm, kas saskaņā ar 5. pantu ir klasificētas kādā kategorijā, tūlīt pēc minētā lēmuma par klasifikāciju pieņemšanas, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru, ar IX pielikumā paredzēto īpašo prasību papildina attiecīgos veselības sertifikātus, ko importam paredz Kopienas tiesību akti.

VI NODAĻA

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA, TESTI UN KONTROLE

19. pants

Etalonlaboratorijas

1. Valstu etalonlaboratorijas katrā dalībvalstī un to funkcijas un pienākumus nosaka X pielikuma A nodaļa.

2. Kopienas etalonlaboratorija un tās funkcijas un pienākumi noteikti X pielikuma B nodaļā.

20. pants

Paraugu ņemšana un laboratorijas metodes

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas testus, lai konstatētu saslimšanu ar TSE, veic, izmantojot X pielikuma C nodaļā paredzētās metodes un kārtību.

▼M44

2. Ja jānodrošina šā panta vienlīdzīga piemērošana, īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Metodi, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE, nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

21. pants

Kopienas kontrole

1. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas vajadzīgs vienādai šīs regulas piemērošanai. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaužu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Kopienas pārbaudes attiecībā uz trešām valstīm veic saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 20. un 21. pantu.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz īpašu riska materiālu

1. XI pielikuma A daļas noteikumus piemēro vismaz sešus mēnešus no 2001. gada 1. jūlija un pārtrauc piemērot tūlīt pēc tam, kad saskaņā ar 5. panta 2. vai 4. punktu ir pieņemts lēmums par 8. panta spēkā stāšanās dienu.

2. Lai apstiprinātu vai apgāztu 5. panta 1. punktā minētos riska analīzes secinājumus, izmanto pārliecinoša statistikas pārskata rezultātus, kas veikts pārejas periodā saskaņā ar 5. panta 3. punktu, vienlaikus ņemot vērā SEBS definētos klasifikācijas kritērijus.

3. Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz minēto statistikas pārskatu.

4. Kritēriju minimums, kas jāievēro šajā statistikas pārskatā, noteikts XI pielikuma B daļā.

23. pants

Pielikumu un pārejas pasākumu grozījumi

▼M44

Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt veselības aizsardzību, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru groza vai papildina pielikumus un pieņem visus piemērotos pārejas pasākumus.

▼M21

Saskaņā ar šo procedūru pārejas pasākumus pieņem laikposmam, vēlākais, līdz 2007. gada 1. jūlijam, lai atļautu pārkārtošanos no pašreizējiem pasākumiem uz šajā regulā noteiktajiem pasākumiem.

▼M30

23.a pants

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

▼M44

a) 5. panta 3. punkta trešajā daļā, 6. panta 1. punktā, 8. panta 2. punktā un 9. panta 3. punktā minēto ātro testu apstiprināšanu;

▼M30

b) 6. panta 1.b punktā minēto vecuma koriģēšanu;

c) 6. panta 1.b punktā minētos kritērijus, lai pierādītu epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī;

d) lēmumu atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm, kā minēts 7. panta 3. punktā;

e) kritērijus, lai piešķirtu atbrīvojumus no 7. panta 4. punktā minētajiem ierobežojumiem;

f) lēmumu noteikt pielaides robežu, kā minēts 7. panta 4.a punktā;

g) 8. panta 1. punktā minēto lēmumu par vecumu;

h) normas, kas paredz atbrīvojumus no prasības izņemt un iznīcināt norādīta riska materiālu, kā minēts 8. panta 5. punktā;

i) 9. panta 1. punktā minētos ražošanas procesu apstiprināšanu;

j) lēmumu konkrētus noteikumus attiecināt uz citām dzīvnieku sugām, kā minēts15. panta 3. punktā;

▼M44

k) 16. panta 1. līdz 6. punkta attiecināšanu uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem;

l) 20. panta 2. punktā minētās metodes noteikšanu, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE;

m) 23. pantā minēto pielikumu grozīšanu vai papildināšanu un visu piemēroto pārejas pasākumu pieņemšanu.

▼M30

24. pants

Komitejas

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja. Tomēr jautājumos, kas attiecas uz 6.a pantu, Komisija apspriežas arī ar Pastāvīgo zootehnikas komiteju.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

▼M30

Šā lēmuma 5. panta 6. punktā minētie termiņi ir trīs mēneši un, ja īsteno šīs regulas 4. panta 2. punktā minētos drošības pasākumus — 15 dienas.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a. panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

24.a pants

Lēmumus, kas jāpieņem saskaņā ar vienu no 24. pantā minētajām procedūrām, pieņem, pamatojoties uz iespējamo risku cilvēku un dzīvnieku veselībai pienācīgu izvērtējumu, un, ņemot vērā pastāvošos zinātniskos pierādījumus, saglabā vai, ja tam ir zinātnisks pamatojums, uzlabo Kopienā nodrošināto cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni.

▼B

25. pants

Apspriešanās ar zinātniskajām komitejām

Ar attiecīgām zinātniskām komitejām apspriežas par visiem jautājumiem, uz ko attiecas šī regula un kuri varētu ietekmēt sabiedrības veselības aizsardzību.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼M10

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS

1. Šajā regulā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ([2]) un Padomes Direktīvā 79/373/EEK ([3]) noteiktās definīcijas:

   a) Regulā (EK) Nr. 1774/2002:

      i) "lauksaimniecības dzīvnieks" 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā;

      ii) "lolojumdzīvnieku barība" I pielikuma 41. punktā;

      iii) "pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas" I pielikuma 42. punktā;

      iv) "želatīns" I pielikuma 26. punktā;

      v) "asins pagatavojumi" I pielikuma 4. punktā;

      vi) "žāvētu asiņu milti" I pielikuma 6. punktā; un

      vii) "zivju milti" I pielikuma 24. punktā;

   b) "barības" definīcija Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

   c) "kompleksās barības" definīcija Direktīvas 79/373/EEK 2. panta d) apakšpunktā.

▼M32

2. Šajā regulā izmanto arī šādas definīcijas:

   a) "autohtons GSE gadījums" ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka importēšanas;

   b) "atsevišķie taukaudi" ir iekšējie un ārējie ķermeņa tauki, kas izņemti kaušanas un izciršanas procesā, un jo īpaši svaigie tauki no liellopu sirdīm, taukplēvēm un nierēm, kā arī tauki no saciršanas telpas;

   c) "kohorta" ir tādu liellopu grupa, kas ir:

      i) gan dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kur inficētais liellops, un tas noticis 12 mēnešus pirms vai pēc inficētā liellopa dzimšanas, gan

      ii) kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā audzēti kopā ar slimo dzīvnieku tā pirmajā dzīves gadā;

   d) "dzīvnieks, kam ir apstiprināta slimība", ir pirmais dzīvnieks saimniecībā vai epidemioloģiski noteiktā grupā, kuram apstiprināta TSE infekcija;

   e) "TSE saslimšana maziem atgremotājiem" ir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas gadījums, kas atklāts aitām vai kazām saistībā ar apstiprinošo testu anomālam PrP proteīnam;

   f) "skrepi slimības gadījums" ir transmisīva sūkļveida encefalopātija, kas apstiprināta aitām vai kazām, kad GSE diagnoze ir izslēgta saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Kopienas references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem ([4]);

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([3]) OV L 86, 6.4.1979., 30. lpp.
([4]) http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-rl-confirm.htm

▼**M32**

g) “klasisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, ko klasificē kā klasisku saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Kopienas references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

h) “atipisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas atšķiras no klasiska skrepi gadījuma saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Kopienas references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem.

▼M31

II PIELIKUMS

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

A NODAĻA

Kritēriji

Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk – "valstis vai reģioni") GSE statusu nosaka, pamatojoties uz kritērijiem, kas izklāstīti a) līdz e) apakšpunktā.

Valstī vai reģionā:

a) veic riska analīzi saskaņā ar B nodaļas noteikumiem, identificējot visus potenciālos GSE sastopamības faktorus un to vēsturisko perspektīvu valstī vai reģionā;

b) darbojas pastāvīga GSE uzraudzības un kontroles sistēma, kas galvenokārt saistīta ar B nodaļā aprakstītajiem riskiem un atbilst obligātajām uzraudzības prasībām, kas noteiktas D nodaļā;

c) darbojas izglītojoša programma veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas saistīti ar liellopu pārvadāšanu, tirdzniecību un kaušanu, lai sekmētu ziņošanu par visiem gadījumiem, kad konstatē GSE atbilstīgas slimības pazīmes mērķa apakšpopulācijās, kas definētas šā pielikuma D nodaļā;

d) ir spēkā pienākums ziņot par visiem liellopiem, kam ir GSE atbilstīgas slimības pazīmes, un izmeklēt tos;

e) apstiprinātā laboratorijā veic izpēti smadzenēm un citiem audiem, kas paņemti saskaņā ar b) apakšpunktā minētās uzraudzības un kontroles sistēmas pamatnoteikumiem.

B NODAĻA

Riska analīze

1. **Riska analīzes struktūra**

Riska analīze ietver sastopamības novērtējumu un iedarbības novērtējumu.

2. **Sastopamības novērtējums (ārējs faktors)**

2.1. Sastopamības novērtējums paredz izvērtēt iespējamību, ka GSE ierosinātājs ir vai nu ievests valstī vai reģionā ar precēm, kas varbūtēji ir inficētas ar GSE ierosinātāju, vai jau atrodas valstī vai reģionā.

Ņem vērā šādus riska faktorus:

a) GSE ierosinātāja esību vai neesību valstī vai reģionā un, ja konstatē ierosinātāja klātbūtni, tad tā izplatību, pamatojoties uz uzraudzības pasākumu rezultātiem;

b) gaļas un kaulu miltu vai dradžu ražošanu no autohtonām atgremotāju populācijām;

c) ievestus gaļas un kaulu miltus vai dradžus;

d) ievestus liellopus, aitas un kazas;

e) ievestu dzīvnieku barību vai barības sastāvdaļas;

f) atgremotāju izcelsmes ievestus produktus lietošanai pārtikā, kas varētu būt saturējuši V pielikuma 1. punktā uzskaitītos audus un varētu būt izbaroti liellopiem;

g) atgremotāju izcelsmes ievestus produktus, ko lieto *in vivo* liellopiem.

▼M31

2.2. Veicot sastopamības novērtējumu, jāņem vērā īpašas slimības apkarošanas shēmas, uzraudzība un citas epidemioloģiskās izmeklēšanas (jo īpaši GSE uzraudzība, ko veic liellopu populācijā), kas saistītas ar 2.1. punktā minētajiem riska faktoriem.

3. **Iedarbības novērtējums**

Iedarbības novērtējums ietver iespējamības novērtējumu attiecībā uz to, vai liellopi nonāk saskarsmē ar GSE izraisītāju, ņemot vērā šādus apstākļus:

a) GSE izraisītāja pārstrādi un amplifikāciju, ja liellopi tiek baroti ar atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem vai citu barību vai barības sastāvdaļām, kurā ir minētās gaļas, kaulu miltu vai dradžu piemaisījumi;

b) atgremotāju liemeņu (tostarp kritušu dzīvnieku), blakusproduktu un kautuvju atkritumu izmantošanu, apstrādes procesu parametrus un dzīvnieku barības ražošanas metodes;

c) to, vai atgremotājus baro vai nebaro ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, tostarp pasākumus, lai nepieļautu infekcijas izplatīšanos caur dzīvnieku barību;

d) liellopu populācijām īstenotās GSE uzraudzības līdzšinējo līmeni un šādas uzraudzības rezultātus.

C NODAĻA

Kategoriju definīcija

I. VALSTS VAI REĢIONS AR NENOZĪMĪGU GSE RISKU

Valsts vai reģions:

1) kurā ir veikta riska analīze saskaņā ar B nodaļu, lai identificētu vēsturiskos un pašreizējos riska faktorus;

2) kurā ir pieņemti piemēroti īpaši pasākumi visu identificēto risku mazināšanai attiecībā uz turpmāk tekstā definēto laikposmu;

3) kurā ir spēkā D nodaļā aprakstītā B tipa uzraudzība, kā arī ir sasniegts attiecīgais punktu skaits saskaņā ar minētās nodaļas 2. tabulu; un

4) valstī vai reģionā:

a) ir šāda situācija:

i) valstī vai reģionā nav konstatēts neviens GSE gadījums vai ir pierādīts, ka visos GSE gadījumos slimības izraisītājs ir ievests un ir pilnībā iznīcināts;

ii) ne mazāk kā septiņus gadus ir bijuši izpildīti šā pielikuma A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji; un

iii) ne mazāk kā astoņus gadus atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apstiprina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

b) vai šāda situācija:

i) valstī vai reģionā ir bijis konstatēts viens vai vairāki autohtoni GSE gadījumi, bet visi autohtoni GSE inficētie ir dzimuši pirms 11 gadiem vai senāk;

ii) ne mazāk kā septiņus gadus ir bijuši izpildīti A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji;

▼**M31**

iii) ne mazāk kā astoņus gadus atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apstiprina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

iv) pastāvīgi tiek identificēti turpmāk minētie dzīvnieki, ja tie valstī vai reģionā ir dzīvi, tiek kontrolēta to pārvietošana, un šādi dzīvnieki tiek pilnībā iznīcināti, ja tie nokauti vai miruši:

— visi dzīvnieki, kas inficējušies ar GSE,

— visi liellopi, kuri pirmā dzīves gada laikā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kas inficēti ar GSE to pirmā dzīves gada laikā, un attiecībā uz kuriem pētījumos ir pierādīts, ka tie šajā laikposmā lietojuši to pašu barību, kas ir potenciāli inficēta; vai

— ja otrajā apakšpunktā minēto pētījumu rezultāti nav izšķiroši – visi liellopi, kas dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, un atradušies šajā ganāmpulkā 12 mēnešu laikā pirms vai pēc to dzimšanas.

II. VALSTS VAI REĢIONS AR KONTROLĒTU GSE RISKU

Valsts vai reģions:

1) kurā ir veikta riska analīze, pamatojoties uz informāciju, kas izklāstīta B nodaļā, lai identificētu vēsturiskos un pašreizējos riska faktorus;

2) kurā ir pieņemti piemēroti īpaši pasākumi visu identificēto risku mazināšanai, bet šie pasākumi nav pieņemti attiecībā uz atbilstošo laikposmu;

3) kurā ir spēkā D nodaļā aprakstītā A tipa uzraudzība, kā arī ir sasniegts attiecīgais punktu skaits saskaņā ar 2. tabulu. A tipa uzraudzību var aizstāt ar B tipa uzraudzību, ja ir sasniegts attiecīgais punktu skaits; un

4) valstī vai reģionā:

a) ir šāda situācija:

i) nav konstatēts neviens GSE gadījums vai ir pierādīts, ka visos GSE gadījumos slimības izraisītājs ir ievests un ir pilnībā iznīcināts, ir izpildīti šā pielikuma A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji, un atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apliecina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

ii) A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji ir bijuši izpildīti mazāk nekā septiņus gadus; un/vai

iii) nav iespējams pierādīt, ka astoņus gadus ir kontrolēta atgremotāju barošana ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

b) vai šāda situācija:

i) nav konstatēts neviens GSE gadījums, ir izpildīti A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji, un atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apliecina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

ii) šā pielikuma A nodaļas c) līdz e) apakšpunktā minētie kritēriji ir bijuši izpildīti mazāk nekā septiņus gadus; un/vai

▼M31

iii) nav iespējams pierādīt, ka vismaz astoņus gadus ir kontrolēta atgremotāju barošana ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

iv) pastāvīgi tiek identificēti turpmāk minētie dzīvnieki, ja tie valstī vai reģionā ir dzīvi, tiek kontrolēta to pārvietošana, un šādi dzīvnieki tiek pilnībā iznīcināti, ja tie nokauti vai miruši:

— visi dzīvnieki, kas inficējušies ar GSE; un

— visi liellopi, kuri pirmā dzīves gada laikā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kas inficēti ar GSE to pirmā dzīves gada laikā, un attiecībā uz kuriem pētījumos ir pierādīts, ka tie šajā laikposmā lietojuši to pašu barību, kas ir potenciāli inficēta; vai

— ja otrajā ievilkumā minēto pētījumu rezultāti nav izšķiroši – visi liellopi, kas dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, un atradušies šajā ganāmpulkā 12 mēnešu laikā pirms vai pēc to dzimšanas.

III. VALSTS VAI REĢIONS AR NENOTEIKTU GSE RISKU

Valsts vai reģions, kurā nav veikta GSE statusa noteikšana vai kas neatbilst nosacījumiem, kuri valstij vai reģionam ir jāizpilda, lai to klasificētu kādā no kategorijām.

D NODAĻA

Obligātās uzraudzības prasības

1. **Uzraudzības tipi**

Šajā pielikumā izmantotas šādas definīcijas:

a) A tipa uzraudzība

Piemērojot A tipa uzraudzību, GSE var noteikt tādam izplatības modelim ([1]) attiecīgajā valstī vai reģionā, kurā pieaugušu liellopu populācijā ir ne mazāk kā viens slimības gadījums uz 100 000, ar ticamības līmeni 95 %.

b) B tipa uzraudzība

Piemērojot B tipa uzraudzību, GSE var noteikt tādam izplatības modelim attiecīgajā valstī vai reģionā, kurā pieaugušu liellopu populācijā ir ne mazāk kā viens slimības gadījums uz 50 000, ar ticamības līmeni 95 %.

B tipa uzraudzību var īstenot valstis vai reģioni ar nenozīmīgu BSE riska statusu, lai pārliecinātos par riska analīzes secinājumu pareizību, piemēram, pierādot visu identificēto riska faktoru mazināšanas pasākumu efektivitāti, izmantojot uzraudzību, kuras mērķis ir palielināt iespējamību, ka tiek konstatēti minēto pasākumu trūkumi.

Pēc tam, kad, izmantojot A tipa uzraudzību, ir sasniegts attiecīgais punktu skaits, B tipa uzraudzību var veikt arī valstīs vai reģionos ar kontrolētu GSE riska statusu, lai saglabātu A tipa uzraudzības laikā gūto atziņu ticamību.

Šā pielikuma mērķiem uzraudzības veikšanas nolūkā liellopi iedalīti šādās četrās apakšpopulācijās:

a) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuriem vērojamas GSE atbilstīgas uzvedības izmaiņas vai slimības pazīmes (varbūtēji inficēti liellopi);

([1]) Izplatības modeli izmanto, lai noteiktu apsekojuma testu lielumu, ko izsaka kā sasniedzamos punktus. Ja faktiskā izplatība ir lielāka nekā izvēlētais izplatības modelis, visdrīzāk, ka pētījums atklās slimību.

▼M31

b) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, nestaigājoši, guloši, kuri bez palīdzības nevar piecelties vai staigāt; liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuri nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai nokaušanai pirmskaušanas apskatē konstatētu normai neatbilstošu pazīmju dēļ (nokaušana ievainojuma dēļ vai ārkārtas nokaušana);

c) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, kuriem konstatēta nāve vai tie nogalināti saimniecībā transportēšanas laikā vai kautuvē (kritušie dzīvnieki);

d) liellopi, kuri regulārās kaušanas laikā vecāki par 36 mēnešiem.

2. **Uzraudzības stratēģija**

2.1. Uzraudzības stratēģiju izveido tā, lai nodrošinātu, ka paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz valsts vai reģiona ganāmpulku un ka tajā ņemti vērā demogrāfiskie faktori, piemēram, ražošanas tips un ģeogrāfiskā atrašanās vieta, kā arī kultūrai unikālas zootehniskās prakses potenciālā ietekme. Izmantotā pieeja un izdarītie pieņēmumi pilnībā jādokumentē, un minētie pieraksti jāglabā septiņus gadus.

2.2. Lai īstenotu GSE uzraudzības stratēģiju, pieaugušu liellopu populācijas vecuma sastāvu un to liellopu skaitu, kas pārbaudīti attiecībā uz GSE, ņemot vērā iedalījumu pēc vecuma un apakšpopulācijām attiecīgajā valstī vai reģionā, valsts nosaka, pamatojoties uz dokumentētu uzskaiti vai ticamām aplēsēm.

3. **Punktu vērtības un sasniedzamais punktu skaits**

Uzraudzības paraugu lielums ir atbilstošs 2. tabulā noteiktajiem mērķa lielumiem, pamatojoties uz 1. tabulā minētajām "procentuālajām vērtībām". Visus varbūtēji inficētos dzīvniekus izmeklē neatkarīgi no tā, cik punkti ir savākti. Valsts ņem paraugus vismaz no trim apakšpopulācijām (tās pavisam ir četras). Kopējo punktu skaitu paņemtajiem paraugiem aprēķina laikposmam, kas nepārsniedz septiņus secīgus gadus, lai sasniegtu attiecīgo punktu skaitu. Kopējo savākto punktu skaitu periodiski salīdzina ar attiecīgās valsts vai reģiona sasniedzamo punktu skaitu.

1. tabula

Uzraudzības punktu vērtības paraugiem, kas ņemti no dzīvniekiem attiecīgajā apakšpopulācijā un vecuma kategorijā

Uzraudzības apakšpopulācija			
Regulārā kaušana (1)	Krituši dzīvnieki (2)	Nokaušana ievainojuma dēļ (3)	Varbūtēji inficēts dzīvnieks (4)
Vecums ≥ 1 gadu un < 2 gadiem			
0,01	0,2	0,4	nepiemēro
Vecums ≥ 2 gadiem un < 4 gadiem (jauns pieaudzis liellops)			
0,1	0,2	0,4	260
Vecums ≥ 4 gadiem un < 7 gadiem (vidēja vecuma liellops)			
0,2	0,9	1,6	750
Vecums ≥ 7 gadiem un < 9 gadiem (pusmūža liellops)			
0,1	0,4	0,7	220
Vecums ≥ 9 gadiem (vecs liellops)			
0,0	0,1	0,2	45

(1) Liellopi, kas regulārās kaušanas laikā vecāki par 36 mēnešiem.
(2) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, kuriem konstatēta nāve vai tie nogalināti saimniecībā transportēšanas laikā vai kautuvē (kritušie dzīvnieki).
(3) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, nestaigājoši, guloši, kuri bez palīdzības nevar piecelties vai staigāt; liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuri nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai nokaušanai pirmskaušanas apskatē konstatētu normai neatbilstošu pazīmju dēļ (nokaušana ievainojuma dēļ vai ārkārtas nokaušana).
(4) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuriem vērojamas GSE atbilstīgas uzvedības izmaiņas vai slimības pazīmes (varbūtēji inficēti liellopi).

▼M31

2. tabula

Sasniedzamais punktu skaits dažāda lieluma pieaugušu liellopu populācijām valstī vai reģionā

Sasniedzamais punktu skaits valstīs vai reģionos		
Pieaugušu liellopu populācijas lielums (24 mēnešus veci un vecāki)	A tipa uzraudzība	B tipa uzraudzība
≥ 1 000 000	300 000	150 000
800 000–1 000 000	240 000	120 000
600 000–800 000	180 000	90 000
400 000–600 000	120 000	60 000
200 000–400 000	60 000	30 000
100 000–200 000	30 000	15 000
50 000–100 000	15 000	7 500
25 000–50 000	7 500	3 750

4. **Specifiskie mērķi**

Katrā no minētajām valsts vai reģiona apakšpopulācijām valsts kā specifisku pārbaužu mērķi var izraudzīties liellopus, kas identificējami kā ievesti no valstīm vai reģioniem, kuros konstatēta GSE, un liellopus, kuri baroti ar potenciāli inficētu dzīvnieku barību no valstīm vai reģioniem, kuros ir konstatēta GSE.

5. **GSE uzraudzības modelis**

Valsts var izvēlēties, vai izmantot pilnu GSE uzraudzības modeli vai alternatīvu metodi, kas balstīta uz GSE uzraudzības modeli GSE esības/izplatības novērtēšanai.

6. **Uzraudzības saglabāšana**

Kad ir sasniegts attiecīgais punktu skaits un lai valstij vai reģionam saglabātu kontrolēta GSE riska vai nenozīmīga riska statusa apzīmējumu, uzraudzību var samazināt uz B tipa uzraudzību (ja visi pārējie rādītāji saglabājas pozitīvi). Tomēr, lai šajā nodaļā noteiktās prasības tiktu izpildītas arī turpmāk, ikgadējai uzraudzībai, ko veic nepārtraukti, joprojām jāaptver vismaz trīs no četrām aprakstītajām apakšpopulācijām. Turklāt neatkarīgi no tā, cik punkti ir savākti, izmeklē visus liellopus, kas varbūtēji inficēti ar GSE. Pēc tam, kas sasniegts paredzētais punktu skaits, valsts vai reģiona ikgadējās uzraudzības punktu skaits nedrīkst būt mazāks kā viena septītdaļa no kopējā B tipa uzraudzības sasniedzamo punktu skaita.

▼M13

III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgi norādījumi**

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3. punkta 1. apakšpunkta b) daļā.

2. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti cilvēku uzturam**

2.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem:

— kas nokautas, veicot "īpašo piespiedu kaušanu", kura definēta Padomes Direktīvas 64/433/EEK ([1]) 2. panta n) apakšpunktā, vai

— kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu, izņemot slimības apkarošanas kampaņā nokautus dzīvniekus bez slimības klīniskām pazīmēm,

veic GSE testus.

2.2. Visām govīm, kuras vecākas par 30 mēnešiem:

— kas, veicot parastu kaušanu, nokautas cilvēku uzturam vai

— kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu slimības apkarošanas kampaņā, bet kam nav slimības klīnisko pazīmju,

veic GSE testus.

▼M27

_____

▼M13

3. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti cilvēku uzturam**

3.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas, bet nav:

— nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 ([2]),

— nokautas epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, dēļ,

— nokautas cilvēku uzturam,

veic GSE testus.

3.2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieļauj atkāpi no 3.1. punkta noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju kopskaita.

([1]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.
([2]) OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

▼M26

4. **To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96**

Visiem dzīvniekiem, kas dzimuši laikā no 1995. gada 1. augusta līdz 1996. gada 1. augustam un nogalināti iznīcināšanas nolūkos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96, veic GSE testu.

▼M13

5. **Pārējo dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm to teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie ir ēduši iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

6. **Pasākumi pēc testu veikšanas**

6.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts cilvēku uzturam, veic GSE testus, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

▼M42

6.3. Visas tā dzīvnieka daļas, kam veikts GSE tests, tajā skaitā ādu, patur oficiālā kontrolē, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu.

6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu vai nepārliecinošu rezultātu, tajā skaitā ādu, iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

▼M32

6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu vai nepārliecinošu rezultātu, tad saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kas uz tās pašas kaušanas līnijas atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvo vai nepārliecinošo testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc minētā liemeņa. Izņēmuma kārtā dalībvalstis var izlemt iznīcināt iepriekšminētos liemeņus tikai tādā gadījumā, ja ātrās noteikšanas testa rezultāts tiek apstiprināts kā pozitīvs vai nepārliecinošs apstiprinošajā izmeklēšanā, kas minēta X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā.

▼M13

6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

▼M38

7. **GSE ikgadējo uzraudzības programmu (GSE uzraudzības programmu) pārskatīšana saskaņā ar 6. panta 1.b punktu**

7.1. Dalībvalstu pieteikumi

Pieteikumos, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai par to GSE ikgadējās uzraudzības programmas pārskatīšanu, ietver vismaz šādas ziņas:

a) informāciju par iepriekšējo sešu gadu laikā dalībvalsts teritorijā pastāvošo ikgadējo GSE uzraudzības sistēmu, ietverot detalizētu dokumentāciju, kas pamato atbilstību 7.2. punktā noteiktajiem epidemioloģiskajiem kritērijiem;

▼**M38**

b) informāciju saskaņā ar 6. panta 1.b punkta trešās daļas b) apakšpunktu par liellopu identificēšanas un izsekojamības sistēmu, kāda ir ieviesta dalībvalsts teritorijā pēdējos sešos gados, ietverot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) 5. pantā minētās elektroniskās datubāzes darbības detalizētu aprakstu;

c) informāciju par dzīvnieku barošanas aizliegumiem dalībvalsts teritorijā pēdējos sešus gadus, ietverot 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā minētā vispārējā barošanas aizlieguma attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem izpildes nodrošināšanas detalizētu aprakstu, ietverot paraugu ņemšanas plānu un atklāto pārkāpumu skaitu un veidu, un paveiktā darba pārbaudes rezultātus;

d) ieteiktās pārskatītās GSE uzraudzības programmas detalizētu aprakstu, kurā ietverts ģeogrāfiskais apgabals, kurā programma jāveic, un pārskatītās GSE uzraudzības programmas aptveramo liellopu subpopulāciju apraksts, ietverot norādījumus par vecuma ierobežojumiem un testiem ņemamo paraugu lielumu;

e) visaptverošas riska analīzes rezultātus, kas rāda, ka pārskatītā GSE uzraudzības programma nodrošinās cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību. Šajā analīzē ietver dzimšanas kohortas analīzi vai citu atbilstošu pētījumu, kura mērķis ir pierādīt, ka TSE riska samazināšanas pasākumi, ieskaitot 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā minēto barošanas aizliegumu, ir efektīvi īstenoti.

7.2. Epidemioloģiskie kritēriji

GSE uzraudzības programmas pārskatīšanas pieteikumus var pieņemt tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka papildus 6. panta 1.b punkta trešās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajām prasībām to teritorija atbilst šādiem epidemioloģiskajiem kritērijiem:

a) vismaz sešus gadus pēc 6. panta 1.b punkta trešās daļas b) apakšpunktā minētās Kopienas GSE pārbaudes sistēmas ieviešanas dienas:

vai nu

i) pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā novēroto GSE gadījumu skaita gadā vidējais samazinājums ir lielāks nekā 20 % un ar GSE slimo liellopu, kas dzimuši pēc Kopienas vispārējā barošanas aizlieguma attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem, kas minēts 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā, ieviešanas, kopējais skaits nepārsniedz 5 % no apstiprināto GSE gadījumu skaita;

vai arī

ii) pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā novēroto GSE gadījumu skaits gadā nemainīgi ir mazāks nekā 1/100 000;

vai arī

iii) gadījumā, ja dalībvalstī pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā ir mazāk nekā 1 000 000 dzīvnieku, kopējais apstiprināto GSE gadījumu skaits ir mazāks nekā pieci;

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼M38

b) pēc a) apakšpunktā minētā sešu gadu laikposma nav pierādījumu, ka GSE epidemioloģiskā situācija pasliktinātos.

▼M32

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgie noteikumi**

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

2. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Dalībvalstīs, kur jēru māšu un aplecinātu jēru kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, ik gadus ir jāpārbauda paraugi no vismaz 10 000 aitām, kas nokautas lietošanai pārtikā, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem;

b) dalībvalstīs, kur atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, ik gadus ir jāpārbauda paraugi no vismaz 10 000 kazām, kas nokautas lietošanai pārtikā, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem;

c) ja dalībvalstij neizdodas savākt pietiekamu skaitu paraugu, kas iegūti no nokautām veselām aitām vai kazām, un tādējādi netiek sasniegts šai dalībvalstij a) un b) punktā paredzētais minimālais paraugu lielums, tad šī valsts var aizstāt ne vairāk kā 50 % no attiecīgā minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, izmatojot attiecību viens pret vienu un vienlaikus ievērojot 3. punktā noteikto minimālo paraugu lielumu. Turklāt dalībvalsts var izvēlēties aizstāt ne vairāk kā 10 % no minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma laikā un kas ir vecākas par 18 mēnešiem, izmantojot attiecību viens pret vienu.

3. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un A un B tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs veic testus aitām un kazām, kas nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nokautas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

A tabula

Aitu un aplecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām ([1])
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

([1]) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

▼**M32**

B tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām [1]
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

[1] Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā kazu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

4. **Paraugu ņemšanas noteikumi, kas piemērojami 2. un 3. punktā minētajiem dzīvniekiem**

Dzīvnieki ir vecāki par 18 mēnešiem vai tādi, kam izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, redzamām brieduma pazīmēm vai jebkuras citas uzticamas informācijas.

Paraugu atlasi veic tā, lai izvairītos no kādas grupas pārsvara attiecībā uz izcelsmi, vecumu, šķirni, izmantošanas veidu vai jebkuru citu pazīmi.

Paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz visiem reģioniem un visiem gadalaikiem. Ja iespējams, jāizvairās no daudzkārtīgas paraugu ņemšanas vienā ganāmpulkā. Dalībvalstis ar savām uzraudzības programmām cenšas, kad vien iespējams, nodrošināt, lai secīgos paraugu ņemšanas gados visās oficiāli reģistrētās saimniecībās, kur ir vairāk nekā 100 dzīvnieku un kur nekad nav atklāti TSE saslimšanu gadījumi, tiktu veiktas TSE pārbaudes.

Dalībvalstis ievieš pārbaužu sistēmu, mērķprogrammas vai citā veidā, lai nodrošinātu to, ka nenotiek izvairīšanās no paraugu nodošanas.

Tomēr dalībvalstis var nolemt izslēgt no paraugu ņemšanas attālus apgabalus ar mazu dzīvnieku blīvumu, kuros neorganizē beigtu dzīvnieku vākšanu. Dalībvalstis, kurās piemēro šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to attālo apgabalu sarakstus, kuros šī atkāpe ir spēkā. Tā nedrīkst aptvert vairāk par 10 % no attiecīgās dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

5. **Inficētu ganāmpulku uzraudzība**

Dzīvniekus, kuri vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi un kurus nokauj iznīcināšanai saskaņā ar VII pielikuma 2.3. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļu vai 5. punkta a) apakšpunktu, pārbauda parastā izlases veidā saskaņā ar šajā tabulā norādīto paraugu skaitu.

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kuri vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi, un kuri nokauti iznīcināšanai	Minimālais paraugu lielums
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73

▼M32

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kuri vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi, un kuri nokauti iznīcināšanai	Minimālais paraugu lielums
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150

6. **Citu dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2., 3. un 4. punktā izklāstītajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi veikt citu dzīvnieku uzraudzību, un jo īpaši tādu dzīvnieku uzraudzību:

— ko izmanto piensaimniecībā,

— kas cēlušies no valstīm ar autohtonu TSE,

— kas ir ēduši varbūtēji inficētu barību,

— kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

7. **Pasākumi, kas jāveic pēc aitu un kazu pārbaudīšanas**

7.1. Ja aitas vai kazas, kas nokautas lietošanai pārtikā, atlasītas TSE pārbaudēm saskaņā ar 2. punktu, to liemeņus nemarķē ar veselības zīmi, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I iedaļas III nodaļā, līdz ir iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.2. Dalībvalstis var atkāpties no 7.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē pastāv kompetentās iestādes apstiprināta kārtība, kas nodrošina to, ka visas dzīvnieku ķermeņa daļas ir izsekojamas un neviena pārbaudīta dzīvnieka ķermeņa daļa ar veselības marķējumu nevar nokļūt ārpus kautuves, līdz ir zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.3. Visas pārbaudīto dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, patur oficiālā uzraudzībā, līdz iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts, izņemot dzīvnieku izcelsmes produktus, ko uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu.

7.4. Visas tādu dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, kuru paraugu ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs, uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu, izņemot audus, kuri saskaņā ar šā pielikuma B nodaļas III iedaļas nosacījumiem jāsaglabā uzskaitei.

8. **Genotipa noteikšana**

8.1. Prionu proteīnu genotipu kodoniem 136, 154 un 171 nosaka katrai TSE pozitīvai aitai. Nekavējoties ziņo Komisijai par konstatētiem TSE gadījumiem aitu genotipos, kuros kodēts alanīns abās alēlēs pie kodona 136, arginīns abās alēlēs pie kodona 154 un arginīns abās alēlēs pie kodona 171. Ja pozitīvs TSE gadījums ir atipiskas skrepi saslimšanas gadījums, kodonam 141 jānosaka prionu proteīnu genotips.

▼M32

8.2. Papildus dzīvniekiem, kuru genotipu nosaka saskaņā ar 8.1. punktu, kodoniem 136, 141, 154 un 171 prionu proteīna genotipu nosaka minimālam aitu paraugu skaitam. Ja dalībvalstī pieaugušo aitu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, minimālais parauga lielums ir vismaz 600 dzīvnieku. Pārējās dalībvalstīs minimālais parauga lielums ir vismaz 100 dzīvnieku. Paraugus atļauts ņemt no dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā, no dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā, vai no dzīviem dzīvniekiem. Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz visu aitu populāciju.

▼M18

III. CITU SUGU DZĪVNIEKU UZRAUDZĪBA

Dalībvalstis var brīvprātīgi veikt TSE uzraudzību dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

B NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZIŅOJUMIEM UN UZSKAITI

I. PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO DALĪBVALSTĪM

A: **Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz savos gada ziņojumos, kā to paredz 6. panta 4. punkta nosacījumi**

1. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kuros saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir oficiāli noteikti dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi.

2. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kas saskaņā ar 12. panta 2. punktu pakļauti laboratorijas pārbaudēm, ieskaitot ātrās noteikšanas un apstiprinošo testu (pozitīvo un negatīvo rezultātu skaits) un attiecībā uz liellopiem, visu testēto dzīvnieku novērtējums pēc vecuma. Sadalījumā pēc vecuma, ja iespējams, izdala šādas grupas: "dzīvnieki, kas jaunāki par 24 mēnešiem", vecumā no 24 līdz 155 mēnešiem dzīvniekus iedala grupās pa 12 mēnešiem, un "dzīvnieki, kas vecāki par 155 mēnešiem".

3. To ganāmpulku skaits, par kuriem saņemti ziņojumi sakarā ar varbūtējiem aitu un kazu saslimšanas gadījumiem un veikta izmeklēšana saskaņā ar 12. panta 1.un 2. punktu.

4. To liellopu skaits, kuri pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas I daļas 2.1., 2.2., 2.3., 3.1., 4.1., 4.2., 4.3. un 5. punktā. Jānorāda paraugu ņemšanas veids, ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultāti un testēto dzīvnieku novērtējums pēc vecuma pa grupām, kā izklāstīts 2. punktā.

5. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kas pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas II daļas 2., 3. un 5. punktā, norādot paraugu ņemšanas veidu un ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultātus.

6. GSE un skrepi slimības pozitīvo gadījumu sadalījums pēc ģeogrāfiskās atrašanās vietas, ieskaitot izcelsmes valsti, ja tā nesakrīt ar to valsti, kura sniedz ziņojumu. Katrā liellopu, aitu un kazu TSE gadījumā jānorāda dzīvnieka dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis. Jānorāda visi TSE gadījumi, ko uzskata par netipiskiem, paskaidrojot iemeslus. Skrepi slimības gadījumos jāziņo par sākotnējo molekulāro testu rezultātiem, kuri veikti, izmantojot diskriminējošo imūnblotinga metodi, kas minēta X pielikuma, C nodaļas, 3.2 punkta c) apakšpunkta i) daļā.

▼M18

7. Ņemto paraugu skaits un apstiprināto TSE gadījumu skaits (pa sugām) dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

8. Ikvienas tādas aitas genotips un, ja iespējams, šķirne, kura ir atzīta par TSE pozitīvu vai no kuras ņemti paraugi saskaņā ar A nodaļas II daļas 8.1. un 8.2. punktu.

B: **Periodi, par kuriem jāsniedz ziņojumi**

Gada ziņojumu, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 4. punktu, var veidot no Komisijai iesniedzamajiem ikmēneša ziņojumiem, kuros ietilpst A daļā minētā informācija, vai attiecībā uz 8. punktā minēto informāciju, no reizi trijos mēnešos iesniedzamajiem ziņojumiem, ar nosacījumu, ka, saņemot jaunu informāciju, minētajos ziņojumos sniegto informāciju attiecīgi papildina.

▼M13

II. INFORMĀCIJA, KAS KOMISIJAI JĀSNIEDZ KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. UZSKAITE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:

— to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kuri minēti 12. panta 1. punktā,

— klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 1. punktā,

— laboratorisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 2. punktā,

— tajās uzraudzības programmās paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kas minētas A nodaļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,

— *TSE* pozitīvo aitu prionu proteīnu genotipu.

2. Izmeklēšanas laboratorija septiņus gadus glabā visu testu protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus, un vajadzības gadījumā parafīna blokus un vesternblota fotogrāfijas.

▼M22

IV PIELIKUMS

DZĪVNIEKU BAROŠANA

I. **Septītā panta 1. punktā paredzētā aizlieguma darbības jomas paplašināšana.**

Aizliegumu, kas paredzēts 7. panta 1. punktā, attiecina arī uz šo:

a) lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot plēsīgos kažokzvērus, barošana ar:

i) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

ii) atgremotāju izcelsmes želatīnu;

iii) asins produktiem;

iv) hidrolizētiem proteīniem;

v) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu (“dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts”);

vi) barību, kuras sastāvā ir no i) līdz v) apakšpunktā minētās olbaltumvielas;

b) atgremotāju barošana ar dzīvnieku olbaltumvielām un barību, kuras sastāvā ir šīs olbaltumvielas.

II. **Atkāpes no 7. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem aizliegumiem un īpaši nosacījumi šo atkāpju piemērošanai.**

A. Aizliegumus, kas paredzēti 7. panta 1. un 2. punktā, neattiecina uz šo:

a) lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar i), ii), iii) un iv) apakšpunktā minētajām olbaltumvielām un ar barību, kas iegūta no šīm olbaltumvielām:

i) piens, piena produkti un jaunpiens;

ii) olas un olu produkti;

iii) želatīns, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

iv) hidrolizēti proteīni, kas iegūti no tādu dzīvnieku ķermeņa daļām, kuri nav atgremotāji, un no atgremotāju ādām;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, barošana ar i), ii) un iii) apakšpunktā minētajām olbaltumvielām un ar produktiem, kas iegūti no šādām olbaltumvielām:

i) zivju milti – saskaņā ar B punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

ii) dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts – saskaņā ar C. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

iii) asins produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – saskaņā ar D. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

c) zivju barošanu ar asins miltiem, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – saskaņā ar D. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

▼M43

d) lauksaimniecības dzīvnieku barošanu ar augu izcelsmes barības sastāvdaļām un barību, kas satur šos produktus, pēc tam, kad ir konstatēts nenozīmīgs daudzums kaulu spīkulu, dalībvalstīs var atļaut tad, ja ir labvēlīgs riska novērtējums. Riska novērtējumā ņem vērā vismaz inficēšanās amplitūdu un iespējamo avotu, kā arī sūtījuma galamērķi;

▼M40

e) neatšķirtu atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar zivju miltiem saskaņā ar BA punktā paredzētajiem nosacījumiem.

▼M22

B. Lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot plēsīgos kažokzvērus), kas nav atgremotāji, barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta i) daļā minētos zivju miltus un barību, kas satur zivju miltus, jāievēro šādi nosacījumi:

a) zivju miltiem jābūt iegūtiem, pārstrādājot augus, kuri paredzēti vienīgi zivju produktu ražošanai;

b) pirms laišanas brīvā apgrozībā Kopienā katram importēto zivju miltu sūtījumam jābūt veiktām mikroskopijas analīzēm saskaņā ar Direktīvu 2003/126/EK;

c) barībai, kuras sastāvā ir zivju milti, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros neražo barību atgremotājiem un kurus šim mērķim apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no c) apakšpunkta:

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir zivju milti, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kurus reģistrējusi kompetentā iestāde,

— kuros tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kas pagatavota ar zivju miltiem, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;

ii) kompetentā iestāde var atļaut atgremotāju barības ražošanu uzņēmumos, kuros ražo arī zivju miltus saturošu barību citām dzīvnieku sugām, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— neiesaiņota un iesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek glabāta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas zivju miltus saturoša barība,

— barību, kas paredzēta atgremotājiem, ražo telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo zivju miltus saturošu barību,

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti zivju miltu iepirkumi un izlietojums, kā arī zivju miltus saturošas barības pārdošana, un

— regulāri tiek veikti atgremotājiem paredzētās barības testi, lai nodrošinātu to, ka tā nesatur aizliegtās olbaltumvielas, tostarp zivju miltus;

▼M40

d) tirdzniecības pavaddokumentā, ko pievieno tādas barības sūtījumiem, kura satur zivju miltus, un uz katra iepakojuma, kurā atrodas šādi sūtījumi, skaidri jānorāda: "satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem";

▼M22

e) zivju miltus saturoša, neiesaiņota barība jāpārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

▼M22

f) saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ir aizliegts lietot un glabāt zivju miltus saturošu barību.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut lietot un glabāt zivju miltus saturošu barību saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ja to apmierina tas, kādā veidā saimniecībā tiek veikti pasākumi, lai novērstu zivju miltus saturošas barības izbarošanu atgremotājiem.

▼M40

BA. Neatšķirtu atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvnieku barošanā izmantojot A punkta e) apakšpunktā minētos zivju miltus un barību, kas satur zivju miltus, jāievēro šādi nosacījumi:

a) zivju miltiem jābūt ražotiem, pārstrādājot augus, kuri paredzēti vienīgi tādu produktu ražošanai, kas iegūti no zivīm;

b) pirms laišanas brīvā apgrozībā Kopienā katram importēto zivju miltu sūtījumam jābūt veiktām mikroskopijas analīzēm saskaņā ar Direktīvu 2003/126/EK;

c) atgremotāju sugas jauniem dzīvniekiem zivju miltus atļauts izmantot tikai tādu piena aizstājēju ražošanai, ko izplata pulvera veidā un izmanto atšķaidītu konkrētā šķidruma daudzumā un kas paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai kā pirmpiena papildinājums vai aizvietotājs pirms dzīvnieku pilnīgas atšķiršanas;

d) piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ar ko paredzēts barot atgremotāju sugas jaunus dzīvniekus, ražo uzņēmumos, kuri neražo cita veida barību atgremotājiem un kurus šim mērķim ir apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no d) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut cita veida atgremotājiem paredzētas barības ražošanu uzņēmumos, kuros ražo arī piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ar ko paredzēts barot atgremotāju sugas jaunus lauksaimniecības dzīvniekus, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

i) neiepakota un iepakota cita veida barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, transportēšanas un pakošanas laikā tiek glabāta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas zivju miltus saturoši piena aizstājēji;

ii) cita veida barību, kas paredzēta atgremotājiem, ražo telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo zivju miltus saturošus piena aizstājējus;

iii) dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti zivju miltu iepirkumi un izmantojums, kā arī zivju miltus saturošu piena aizstājēju pārdošana, vismaz piecus gadus glabā pieejamu kompetentajai iestādei un

iv) regulāri tiek veikti atgremotājiem paredzētās cita veida barības kārtējie testi, lai pārliecinātos, ka tā nesatur aizliegtos proteīnus, tostarp zivju miltus. Testu rezultāti jāglabā pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

e) tirdzniecības pavaddokumentā, ko pievieno piena aizstājējiem, kas satur zivju miltus un ar ko paredzēts barot atgremotāju sugas jaunus dzīvniekus, un uz katra iepakojuma, kurā atrodas šāds sūtījums, skaidri jānorāda: "satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem";

▼M40

f) neiepakotus piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ar ko paredzēts barot atgremotāju sugas jaunus lauksaimniecības dzīvniekus, pārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu cita veida barību. Vajadzības gadījumā, ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas cita veida barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatīšanās;

g) saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ir izstrādāti pasākumi, lai nepieļautu, ka ar piena aizstājējiem, kas satur zivju miltus, baro tādus atgremotājus, uz kuriem neattiecas IV pielikuma II daļas A punkta e) apakšpunktā minētā atkāpe. Kompetentā iestāde izstrādā to saimniecību sarakstu, kurās izmanto piena aizstājējus, kas satur zivju miltus, izmantojot iepriekšējas paziņošanas sistēmu attiecīgajā saimniecībā vai citu sistēmu, kura nodrošina, ka tiek ievērots šis noteikums.

▼M22

C. Lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot plēsīgos kažokzvērus), kas nav atgremotāji, barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā minētos dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu, jāievēro šādi nosacījumi:

a) barībai, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros negatavo atgremotājiem paredzētu barību un kurus šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma,

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kurus reģistrējusi kompetentā iestāde,

— kuros tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kuras ražošanā izmantots dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, satur mazāk nekā 10 % kopējā fosfora;

ii) kompetentā iestāde var atļaut ražot atgremotāju barību uzņēmumos, kuros ražo arī dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību citām dzīvnieku sugām, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— neiesaiņota un iesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, tiek ražota telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturošu barību,

— neiesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek turēta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas neiesaiņots trikalcija fosfāts un dikalcija fosfātu saturoša vai trikalcija fosfātu saturoša neiesaiņota barība,

▼M22

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti dikalcija fosfāta vai trikalcija fosfāta iepirkumi un izlietojums, kā arī dikalcija fosfātu saturošas vai trikalcija fosfātu saturošas barības pārdošana;

b) dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturošas barības marķējumā un pavaddokumentā skaidri jānorāda: "satur dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfātu – nedrīkst izbarot atgremotājiem";

c) dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturoša, neiesaiņota barība jāpārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

d) Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, aizliegts lietot un glabāt dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut lietot un glabāt dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ja to apmierina tas, kādā veidā saimniecībā tiek veikti pasākumi, lai novērstu dikalcija fosfātu saturošas vai trikalcija fosfātu saturošas barības izbarošanu atgremotājiem.

D. Attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā minētos asins produktus un A. punkta c) apakšpunktā minētos asins miltus, jāievēro šādi nosacījumi:

a) asinīm jābūt iegūtām ES apstiprinātās kautuvēs, kurās nekauj atgremotājus un kuras ir reģistrētas kā tādas kautuves, kurās nekauj atgremotājus, un šīm asinīm jābūt tieši pārvestām uz pārstrādes uzņēmumu transportlīdzekļos, kas paredzēti tikai tādu asiņu pārvadāšanai, kuras nav atgremotāju asinis. Ja transportlīdzeklis iepriekš lietots atgremotāju asiņu pārvadāšanai, pēc iztīrīšanas un pirms tādu asiņu pārvadāšanas, kas nav atgremotāju asinis, kompetentajai iestādei tas ir jāpārbauda.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus kautuvē, kurā savāc asinis, kas nav atgremotāju asinis, asins produktu un asins miltu iegūšanai, lai tos izmantotu attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barībā, ja šajā kautuvē ir apstiprināta kontroles sistēma. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— to dzīvnieku kautuvi, kuri nav atgremotāji, fiziski nodala no atgremotāju kautuves,

— atgremotāju izcelsmes asins savākšanas, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas telpas fiziski nodala no telpām, kurās atrodas tādas asinis, kam nav atgremotāju izcelsme; un

— no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, regulāri ņem paraugus un veic analīzes, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu esamību;

b) asins produktiem un asins miltiem jābūt ražotiem uzņēmumā, kurā pārstrādā vienīgi tādu dzīvnieku asinis, kas nav atgremotāji.

▼M22

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut asins produktus un asins miltus lietošanai attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barībā iegūt uzņēmumos, kuros pārstrādā atgremotāju asinis un kuros darbojas apstiprināta kontroles sistēma, kas novērš infekcijas tālāku izplatību. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— to asiņu pārstrādi, kas nav atgremotāju asinis, veic slēgtā sistēmā, kas fiziski nodalīta no atgremotāju asins pārstrādes,

— atgremotāju izcelsmes nefasētas izejvielas un nefasētu gatavo produkciju glabāšanas, transportēšanas un iesaiņošanas laikā tur telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas nefasētas izejvielas un nefasēta gatavā produkcija, iegūta no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji; un

— no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, regulāri ņem paraugus un veic analīzes, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu esamību;

c) barībai, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros negatavo barību attiecīgi atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav zivis, un kurus šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma:

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kurus reģistrējusi kompetentā iestāde,

— kuros tur vienīgi dzīvniekus, kas nav atgremotāji – ja tiek lietoti asins produkti, vai vienīgi zivis – ja tiek lietoti asins milti,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kuras ražošanā izmantoti asins produkti vai asins milti, satur mazāk nekā 50 % kopējās olbaltumvielas;

ii) kompetentā iestāde var atļaut ražot atgremotāju barību uzņēmumos, kuros ražo arī asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību attiecīgi lauksaimniecības dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, vai zivīm, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivīm, paredzēta neiesaiņota un iesaiņota barība tiek ražota telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo attiecīgi asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību,

— neiesaiņota barība glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek turēta fiziski nodalītās telpās šādi:

a) atgremotājiem paredzētu barību tur atsevišķi no asins produktiem un no asins produktu saturošas barības;

b) lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivīm, paredzētu barību tur atsevišķi no asins miltiem un asins miltus saturošas barības;

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti asins produktu un asins miltu iepirkumi un izlietojums, kā arī šo produktu saturošas barības pārdošana;

▼M22

d) pēc vajadzības marķējumā, tirdzniecības pavaddokumentā vai veselības sertifikātā barībai, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, skaidri jānorāda attiecīgi "satur asins produktus – nedrīkst izbarot atgremotājiem" vai "satur asins miltus – drīkst izbarot tikai zivīm";

e) asins produktus saturoša barība jāpārvadā transportlīdzekļos, ar kuriem tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību, un neiesaiņota, asins miltus saturoša barība jāpārvadā transportlīdzekļos, ar kuriem tajā pašā laikā nepārvadā barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivis. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto attiecīgi atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivis, paredzētas barības pārvadāšanai, tam jābūt rūpīgi iztīrītam saskaņā ar procedūru, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

f) asins produktus saturošu barību aizliegts lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur atgremotājus, un asins miltus saturošu barību aizliegts lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot zivis.

Atkāpjoties no iepriekš teiktā, kompetentā iestāde var atļaut attiecīgi asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur attiecīgi atgremotājus vai lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot zivis, ja tā ir apmierināta ar to, kādā veidā saimniecībā tiek īstenoti pasākumi, lai novērstu to, ka attiecīgi asins produktus saturoša vai asins miltus saturoša barība tiek izbarota attiecīgi atgremotājiem vai sugām, kas nav zivis.

III. **Vispārēji īstenošanas nosacījumi**

A. Šā pielikuma prasības piemēro, neskarot Regulas (EK) Nr. 1774/2002 noteikumus.

B. Dalībvalstis glabā aktualizētus sarakstus ar:

a) kautuvēm, kas apstiprinātas asins savākšanai saskaņā ar II daļas D. punkta a) apakšpunktu;

b) apstiprinātiem pārstrādes uzņēmumiem, kuros ražo dikalcija fosfātu, trikalcija fosfātu, asins produktus vai asins miltus, un

c) uzņēmumiem, izņemot barības maisījumu mājražotājus, kuros atļauts ražot zivju miltus saturošu un b) apakšpunktā minēto olbaltumvielu saturošu barību un kuri darbojas saskaņā ar II daļas B. punkta c) apakšpunktā, C. punkta a) apakšpunktā un D. punkta c) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.

C. a) Neiesaiņotas, pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, izņemot zivju miltus, un neiesaiņotus produktus, tostarp barību, organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus, kuru sastāvā ir šīs olbaltumvielas, glabā un pārvadā tam paredzētās telpās. Glabātavu vai transportlīdzekli drīkst izmantot citiem mērķiem tikai pēc iztīrīšanas un tad, kad to ir pārbaudījusi kompetentā iestāde.

b) Nefasētus zivju miltus, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta i) daļā, nefasētu dikalcija fosfātu un nefasētu trikalcija fosfātu, kas minēts II daļas A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, asins produktus, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, un asins miltus, kas minēti II daļas A. punkta c) apakšpunktā, glabā un pārvadā šim nolūkam paredzētās glabātavās un transportlīdzekļos.

▼M22

c) Atkāpjoties no b) apakšpunkta:

i) glabātavas vai transportlīdzekļus drīkst izmantot tādu pašu olbaltumvielu saturošas barības glabāšanai un pārvadāšanai;

ii) glabātavas vai transportlīdzekļus drīkst izmantot citiem mērķiem tikai tad, kad tos ir pārbaudījusi kompetentā iestāde, un;

iii) glabātavas un transportlīdzekļus, kuros pārvadā zivju miltus, drīkst izmantot citiem mērķiem tad, ja infekcijas tālākas izplatības novēršanai uzņēmumā darbojas kontroles sistēma, ko atzinusi kompetentā iestāde. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— glabā dokumentāciju par pārvadāto materiālu un transportlīdzekļa tīrīšanu un

— regulāri ņem pārvadātās barības paraugus un veic analīzes, lai noteiktu zivju miltu esamību.

Kompetentā iestāde veic biežas pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka iepriekšminēto kontroles sistēmu pareizi piemēro.

D. Barību, tostarp lolojumdzīvnieku barību, kuras sastāvā ir atgremotāju izcelsmes asins produkti vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas nav zivju milti, neražo uzņēmumos, kuros ražo barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot barību plēsīgajiem kažokzvēriem.

Neiesaiņotu barību, tostarp lolojumdzīvnieku barību, kuras sastāvā ir atgremotāju izcelsmes asins produkti vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas nav zivju milti, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tur telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas barība lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot barību plēsīgajiem kažokzvēriem.

Lolojumdzīvnieku barību un barību, kas paredzēta plēsīgajiem kažokzvēriem, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, kas minēts II daļas A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, un asins produkti, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, ražo un pārvadā saskaņā ar attiecīgi II daļas C. punkta a) un c) apakšpunkta, kā arī II daļas D. punkta c) un e) apakšpunkta prasībām.

▼M40

E. 1. Ir aizliegts uz trešām valstīm eksportēt pārstrādātus dzīvnieku proteīnus, kas iegūti no atgremotājiem, un produktus, kas satur šādus pārstrādātus dzīvnieku proteīnus. Tomēr šo aizliegumu nepiemēro pārstrādātai mājdzīvnieku barībai, ieskaitot konservētu barību mājdzīvniekiem, kas satur pārstrādātus dzīvnieku proteīnus, kuri iegūti no atgremotājiem, un kas ir apstrādāta un marķēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

▼M22

2. Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šīs olbaltumvielas saturošus produktus drīkst eksportēt vienīgi tad, ja to atļauj kompetentā iestāde un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

— tie ir paredzēti tādam lietojumam, kas nav aizliegts ar 7. pantu,

— pirms to izvešanas ar trešo valsti ir noslēgta rakstiska vienošanās, kurā ietverta trešās valsts apņemšanās ievērot galīgo izlietojumu un neveikt pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu vai šīs olbaltumvielas saturošu produktu atkārtotu izvešanu lietojumam, kas aizliegts ar 7. pantu.

▼**M22**

3. Dalībvalstis, kuras pieļauj eksportēšanu saskaņā ar 2. punktu, šīs regulas efektīvas īstenošanas labad informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem noteikumiem, par kuriem ir panākta vienošanās ar attiecīgo trešo valsti Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā.

   Prasības, kas izklāstītas 2. un 3. punktā, neattiecas uz:

   — zivju miltu eksportu, ja šie milti atbilst II daļas B. punktā izklāstītajiem nosacījumiem,

   — zivju miltus saturošiem produktiem,

   — lolojumdzīvnieku barību.

F. Kompetentā iestāde veic dokumentu pārbaudes un fiziskas pārbaudes, tostarp barības testus visā ražošanas un sadales ķēdē saskaņā ar Direktīvas 95/53/EK prasībām, lai pārbaudītu atbilstību minētās direktīvas noteikumiem un šīs regulas noteikumiem. Ja konstatē jebkādu aizliegto dzīvnieku olbaltumvielu esamību, piemēro Direktīvas 95/53/EK prasības. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda to laboratoriju kompetenci, kuras veic analīzes šādām oficiālām kontrolēm, jo īpaši novērtējot starplaboratoriju izmēģinājumu rezultātus. Ja kompetenci uzskata par neapmierinošu, kā minimālo labošanas pasākumu veic laboratorijas personāla pārkvalificēšanu.

▼M31

V PIELIKUMS

ĪPAŠAIS RISKA MATERIĀLS

1. **Īpašā riska materiāla definīcija**

Ar īpašo riska materiālu apzīmē šādus audus, ja tie iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsme ir dalībvalstī vai trešā valstī vai kādā no tās reģioniem ar kontrolētu vai nenoteiktu GSE riska statusu:

a) attiecībā uz liellopiem:

i) par 12 mēnešiem vecāku dzīvnieku galvaskausu, izņemot apakšžokli, bet ietverot smadzenes un acis, kā arī muguras smadzenes;

▼M37

ii) par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkaulu, izņemot astes skriemeļus, kakla, krūškurvja un jostas skriemeļu muguras apofīzes un šķērsapofīzes, kā arī *Cristasacralis mediana* un krusta kaula spārnu, bet ietverot dorsālo gangliju saknītes; un.

▼M31

iii) visu vecumu dzīvnieku mandeles, zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un apzarni;

b) attiecībā uz aitām un kazām:

i) par 12 mēnešiem vecāku dzīvnieku galvaskausu vai tādu dzīvnieku galvaskausu, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, un

ii) visu vecumu dzīvnieku liesu un līkumaino zarnu.

2. **Atkāpe, ko var paredzēt dalībvalstis**

Atkāpjoties no 1. punkta, šajā punktā minētos audus, kuru izcelsme ir dalībvalstīs ar nenozīmīgu GSE risku, tomēr uzskata par īpašu riska materiālu.

3. **Iezīmēšana un iznīcināšana**

Īpašo riska materiālu tūlīt pēc izņemšanas iezīmē ar krāsu vai – vajadzības gadījumā – citā veidā un pilnībā iznīcina saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002, un jo īpaši tās 4. panta 2. punktā.

4. **Īpašā riska materiāla izņemšana**

4.1. Īpašo riska materiālu izņem:

a) kautuvēs vai – vajadzības gadījumā – citās vietās, kur veic kaušanu;

b) attiecībā uz liellopu mugurkaulu – izciršanas uzņēmumos;

c) vajadzības gadījumā – starpapstrādes uzņēmumos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 10. pantā, vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 23. panta 2. punkta c) apakšpunkta iv), vi) un vii) daļu apstiprinātos un reģistrētos izmantošanas un savākšanas centros.

4.2. Atkāpjoties no 4.1. punkta, var atļaut izmantot alternatīvu testu īpašā riska materiāla izņemšanai, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) kautuvēs testi ir jāveic visiem dzīvniekiem, kam ir izņemams īpašais riska materiāls;

b) no kautuves nedrīkst izvest nevienu pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētu liellopu, aitu vai kazu produktu, kamēr kompetentā iestāde nav saņēmusi un apstiprinājusi visu nokauto un varbūtēji inficēto dzīvnieku testu rezultātus, ja kādam no tiem ir apstiprināta GSE diagnoze;

c) ja alternatīva testa rezultāts ir pozitīvs, visus liellopu, aitu un kazu audus, kas kautuvē ir varbūtēji inficēti, iznīcina saskaņā ar 3. punktu, izņemot gadījumu, ja visas inficētā dzīvnieka daļas, tajā skaitā ādu, var identificēt un turēt atsevišķi.

▼M31

4.3. Atkāpjoties no 4.1. punkta, dalībvalstis var izlemt, ka atļauj:

a) izņemt aitu un kazu muguras smadzenes izciršanas uzņēmumos, kas šim nolūkam ir attiecīgi pilnvaroti;

b) atdalīt liellopu mugurkaulu no liemeņiem vai liemeņu daļām gaļas veikalos, kas šim nolūkam īpaši pilnvaroti, tiek uzraudzīti un reģistrēti;

c) galvas gaļas iegūšanu no liellopiem izciršanas uzņēmumos, kuri saskaņā ar 9. punktā minētajiem noteikumiem īpaši pilnvaroti šādam nolūkam.

4.4. Šajā nodaļā paredzētie noteikumi par īpašā riska materiāla iegūšanu neattiecas uz 1. kategorijas materiāliem, kas definēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002 un ko kompetento iestāžu uzraudzībā lieto apdraudēto un aizsargājamo nekrofāgo sugu putnu barošanai.

5. **Pasākumi attiecībā uz mehāniski atdalītu gaļu**

Neskatoties uz 5. panta 2. punktā minētajiem atsevišķajiem lēmumiem un atkāpjoties no 9. panta 3. punkta, visās dalībvalstīs mehāniski atdalītas gaļas ražošanai ir aizliegts izmantot liellopu, aitu un kazu kaulus vai neatkaulotus izcirtņus.

6. **Pasākumi attiecībā uz audu saplosīšanu**

Neskatoties uz 5. panta 2. punktā minētajiem atsevišķajiem lēmumiem un atkāpjoties no 8. panta 3. punkta, līdz brīdim, kamēr visas dalībvalstis klasificē kā valstis ar nenozīmīgu GSE risku, visās dalībvalstīs attiecībā uz govīm, aitām vai kazām, kuru gaļa paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā, ir aizliegta centrālās nervu sistēmas audu saplosīšana, pēc apdullināšanas ievietojot galvaskausa smadzeņdaļā koniskas formas instrumentu.

7. **Liellopu mēļu izņemšana**

Visu vecumu liellopu mēles, kas paredzētas lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā, izņem kautuvēs ar šķērsenisku griezienu priekšā zemmēles kaula saitītei.

8. **Liellopu galvas gaļas iegūšana**

8.1. Par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvas gaļu iegūst kautuvēs saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu, ka tiek novērsta iespējamā centrālās nervu sistēmas audu iekļūšana galvas gaļā. Sistēmā obligāti jāiekļauj šādi noteikumi:

a) iegūšana notiek speciāli tam paredzētā teritorijā, kas fiziski atdalīta no pārējām kaušanas līnijas daļām;

b) ja galvas tiek aizvāktas no konveijera vai āķiem pirms galvas gaļas iegūšanas, tad priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums jānoslēdz ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc minētā parauga ņemšanas;

c) galvas gaļu neiegūst no galvām, kurām ir bojātas vai īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas zaudētas acis vai kuras ir citādi bojātas veidā, kā rezultātā galva var tikt inficēta ar centrālās nervu sistēmas audiem;

d) galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas saskaņā ar b) apakšpunktu;

e) neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir spēkā īpašas norādes darbam, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ieguves laikā ir pazaudēts b) apakšpunktā minētais aizbāznis vai tikušas bojātas acis;

f) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti inficēšanās mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts paraugu ņemšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus.

▼**M31**

8.2. Atkāpjoties no 8.1. punkta prasībām, dalībvalstis var nolemt kautuvē piemērot alternatīvu kontroles sistēmu govju galvas gaļas iegūšanai, kas līdzvērtīgā apmērā samazina iespēju, ka centrālās nervu sistēmas audi inficē galvas gaļu. Lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti inficēšanās mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts paraugu ņemšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas starpniecību par savām kontroles sistēmām un paraugu ņemšanas rezultātiem informē Komisiju un citas dalībvalstis.

8.3. Ja gaļu iegūst, nenoņemot liellopu galvu no konveijera vai āķiem, 8.1. un 8.2. punktu nepiemēro.

9. **Liellopu galvas gaļas iegūšana apstiprinātos gaļas izciršanas uzņēmumos**

Atkāpjoties no 8. punkta, dalībvalstis var atļaut galvas gaļas iegūšanu no liellopiem izciršanas uzņēmumos, kuri īpaši pilnvaroti šim nolūkam un ar noteikumu, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) transportēšanai uz gaļas izciršanas uzņēmumu paredzētās galvas, glabāšanas laikā un vedot no kautuves uz gaļas izciršanas uzņēmumu, ir novietotas uz statīva;

b) pirms pārvietošanas no konveijera vai āķiem uz statīviem priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums ir pienācīgi noslēgts ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc minētā parauga ņemšanas;

c) nepieļauj tādu galvu pārvešanu uz sevišķi apstiprinātu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, kas nav pienācīgi noslēgtas saskaņā ar b) apakšpunktu, kas ir bojātas vai kam īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas ir zaudētas acis, vai kas citādi bojātas, kā rezultātā galvā var iekļūt centrālās nervu sistēmas audi;

d) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti infekcijas mazināšanas pasākumi, izstrādāts izlases pārbaužu plāns kautuvēm, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus;

e) galvas gaļas iegūšanu veic, ievērojot kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai novērstu galvas gaļas iespējamo inficēšanu. Sistēmā obligāti iekļauj šādus noteikumus:

i) pirms galvas gaļas ieguves sākšanas visas galvas vizuāli pārbauda attiecībā uz infekcijas vai bojājuma pazīmēm un attiecībā uz to, vai tās ir pienācīgi noslēgtas;

ii) galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas, kam ir bojātas acis vai kas ir citādi bojātas veidā, kura rezultātā galvā var nonākt centrālās nervu sistēmas audi. Galvas gaļu neiegūst arī no tādām galvām, par kurām ir aizdomas, ka tās varētu būt inficējušās no minētajām galvām;

iii) neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir spēkā īpašas norādes darbam, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu transportēšanas un ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ieguves laikā ir pazaudēts aizbāznis vai tikušas bojātas acis;

f) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti pasākumi infekcijas mazināšanai, ir izstrādāts izlases pārbaužu plāns gaļas izciršanas uzņēmumiem, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus.

▼M31

10. **Tirdzniecības un eksporta noteikumi**

10.1. Dalībvalstis var atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas un nesadalītus liemeņus uz citu dalībvalsti tikai pēc tam, kad šī otra dalībvalsts ir piekritusi saņemt šo materiālu un ir apstiprinājusi īpašos nosūtīšanas un pārvadāšanas nosacījumus.

10.2. Atkāpjoties no 10.1. punkta, liemeņus, pusliemeņus vai pusliemeņus, kas sadalīti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes, no dalībvalsts drīkst nosūtīt uz citu dalībvalsti, nesaņemot iepriekšēju tās piekrišanu.

10.3. Īpašo riska materiālu saturošas liellopu, aitu un kazu galvas un svaigu gaļu aizliegts eksportēt ārpus Kopienas.

11. **Kontrole**

11.1. Dalībvalstis veic biežas valsts kontroles, lai pārliecinātos par šā pielikuma pareizu piemērošanu, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no inficēšanās, jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos vai citās vietās, kur tiek izņemts īpašais riska materiāls, piemēram, gaļas veikalos vai 4.1. punkta c) apakšpunktā minētajos uzņēmumos.

11.2. Konkrētāk, dalībvalstis izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu, ka ar īpašo riska materiālu rīkojas un to iznīcina saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001 un Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

11.3. Izveido mugurkaula izņemšanas kontroles sistēmu, kā norādīts 1. punkta a) apakšpunktā. Sistēmā obligāti iekļauj šādus pasākumus:

a) ja nav vajadzīga mugurkaula izņemšana, liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, identificē ar skaidri redzamu zilu svītru marķējumā, kā minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000;

b) gaļas sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavadzīmē jābūt iekļautai konkrētai informācijai par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, kuriem ir vajadzīga mugurkaula izņemšana, kā arī to liemeņu skaitu, kuriem nav vajadzīga mugurkaula izņemšana. Ja veic ievešanu, vajadzības gadījumā Komisijas Regulas (EK) Nr. 136/2004 ([1]) 2. panta 1. punktā minētajā dokumentā iekļauj šo konkrēto informāciju;

c) gaļas veikali glabā vismaz gadu b) apakšpunktā minētos tirdzniecības dokumentus.

([1]) OV L 21, 28.1.2004., 11. lpp.

▼**M31**

VI PIELIKUMS

DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTI, KAS IEGŪTI NO 9. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJIEM ATGREMOTĀJU AUDIEM, VAI SATUR ŠOS AUDUS

▼M32

VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVĀS SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJAS APKAROŠANA

▼M39

A NODAĻA

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jānosaka:

a) liellopiem:

— visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

— ja slimības diagnoze ir apstiprināta sieviešu kārtas dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

— visi tā dzīvnieka kohortas dzīvnieki, kuriem apstiprināta slimība,

— slimības iespējamā izcelsme,

— citi dzīvnieki tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība, vai citās saimniecībās, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas saskārušās ar to pašu barību vai infekcijas avotu,

— iespējami inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kuri var pārnest TSE ierosinātāju uz minēto saimniecību vai no tās;

b) aitām un kazām:

— visi pārējie atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kuram ir apstiprināta slimība,

— ciktāl iespējams identificēt, vecāki un attiecībā uz sieviešu kārtas dzīvniekiem visi embriji, olšūnas un pēdējais pēcnācējs sieviešu kārtas dzīvniekam, kuram apstiprināta slimības diagnoze,

— papildus otrajā ievilkumā minētajiem dzīvniekiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kuram apstiprināta slimības diagnoze,

— iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas ir saskārušies ar to pašu barību vai infekcijas avotu,

— varbūtēji inficētas barības un citu audu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kuru rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnests uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus pasākumus.

2.1. Ja GSE apstiprina govīm, to govju nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kuras noteiktas, veicot 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var nolemt:

— nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nav bijusi pieejama tā pati barība, ko uzturā lietojis inficētais dzīvnieks,

▼M39

— atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto kohortu dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir buļļi, kurus visu laiku tur spermas savākšanas centrā, un iespējams nodrošināt, ka pēc nāves tie tiek pilnībā iznīcināti.

▼M41

2.2. Ja ir aizdomas par aitu vai kazu saslimšanu ar TSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu. Ja ir pierādījumi, ka ir maz ticams, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par tā inficēšanos ar TSE, ir saimniecība, kurā dzīvnieks varētu būt inficējies ar TSE, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai saimniecībai, kurā atklāta infekcija. Pienu un piena produktus, kas iegūti no oficiālai kontrolei pakļautas saimniecības aitām un kazām, kuras šajā saimniecībā atradās no dienas, kad radās aizdomas par inficēšanos ar TSE, līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu saņemšanai, izmanto vienīgi konkrētajā saimniecībā.

▼M39

2.3. Ja TSE diagnozi apstiprina aitām vai kazām:

▼M41

a) ja pēc starplaboratoriju pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru, nevar izslēgt saslimšanu ar GSE, nokauj un pilnībā iznīcina visus tos dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā. Iznīcina pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināmajiem dzīvniekiem, kuri saimniecībā atradās no dienas, kad apstiprinājās, ka nevar izslēgt inficēšanos ar GSE, līdz dzīvnieku pilnīgai iznīcināšanai;

▼M39

b) ja GSE saslimšanu izslēdz saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru, atbilstīgi kompetentās iestādes lēmumam:

vai nu

▼M41

i) nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā. Ja apstiprinātā TSE ir klasiskā skrepi slimība, tad pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināmajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā no klasiskās skrepi slimības apstiprināšanas dienas līdz dzīvnieku pilnīgai iznīcināšanai, neizmanto atgremotāju barošanai, izņemot konkrētās saimniecības atgremotāju barošanai. Šādus produktus lietošanai kā barību, kas nav paredzēta atgremotājiem, var laist tirgū tikai attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Minēto produktu sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavaddokumentā un uz minēto sūtījumu iepakojuma skaidri jānorāda šāds teksts: “nelietot kā barību atgremotājiem”. Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ir aizliegts lietot un glabāt barību, kas satur minētos produktus. Minētos produktus saturošu neiesaiņotu barību pārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā barību atgremotājiem. Ja šādus transportlīdzekļus pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, tos rūpīgi iztīra saskaņā ar kompetentās iestādes apstiprinātu procedūru, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības.

▼M41

Saimniecībai piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus,

vai

ii) nokauj un pilnībā iznīcina visus 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificētos dzīvniekus, embrijus un olšūnas, izņemot:

— ARR/ARR genotipa vaislas aunus,

— vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, un, ja šādas aitas ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā apakšpunkta prasībām,

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzētas tikai kaušanai,

— ja kompetentā iestāde izlemj, aitas un kazas, kas jaunākas par trim mēnešiem, kuras paredzētas tikai kaušanai.

Ja apstiprinātā TSE ir klasiskā skrepi slimība, tad pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināmajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā no klasiskās skrepi slimības apstiprināšanas dienas līdz dzīvnieku pilnīgai iznīcināšanai, neizmanto atgremotāju barošanai, izņemot konkrētās saimniecības atgremotāju barošanai. Šādus produktus lietošanai kā barību, kas nav paredzēta atgremotājiem, var laist tirgū tikai attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Minēto produktu sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavaddokumentā un uz minēto sūtījumu iepakojuma skaidri jānorāda šāds teksts: "nelietot kā barību atgremotājiem". Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ir aizliegts lietot un glabāt barību, kas satur minētos produktus. Minētos produktus saturošu neiesaiņotu barību pārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā barību atgremotājiem. Ja šādus transportlīdzekļus pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, tos rūpīgi iztīra saskaņā ar kompetentās iestādes apstiprinātu procedūru, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības.

Saimniecībai piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus;

▼M39

iii) dalībvalsts var nolemt nenokaut un neiznīcināt 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificētos dzīvniekus gadījumos, kad grūti aizvietot zināma genotipa aitas vai ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti vai ja uzskata, ka jāizvairās no tuvradnieciskās krustošanas, vai pamatojoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotiem apsvērumiem. Saimniecībai piemēro 4. punktā paredzētos nosacījumus;

c) atkāpjoties no b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem un tikai tad, ja apstiprinātais TSE gadījums saimniecībā ir atipiskas skrepi slimības gadījums, dalībvalsts var izlemt piemērot 5. punktā paredzētos pasākumus;

d) dalībvalstis var nolemt:

i) aizstāt visu b) apakšpunkta i) punktā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, nokaujot tos lietošanai pārtikā;

▼M39

ii) aizstāt visu b) apakšpunkta ii) punktā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, nokaujot tos lietošanai pārtikā, ar nosacījumu, ka:

— dzīvniekus nokauj attiecīgās dalībvalsts teritorijā,

— visus dzīvniekus, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi, un kurus nokauj lietošanai pārtikā, pārbauda attiecībā uz TSE saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā paredzētajām laboratorijas metodēm;

e) saskaņā ar b) apakšpunkta i) un iii) punktu jānosaka nokauto un iznīcināto vai lietošanai pārtikā nokauto aitu prionu proteīnu genotips (ne vairāk kā 50 aitām);

▼M46

f) ja ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti vai nav sastopamas nemaz vai ja uzskata, ka nepieciešams izvairīties no tuvradnieciskās krustošanas, dalībvalsts uz laiku, kas nepārsniedz piecus vaislas gadus no dienas, kad dzīvniekam apstiprināta slimība, var nolemt atlikt to dzīvnieku nokaušanu vai pilnīgu iznīcināšanu, kas minēti 2.3. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā, ja saimniecībā nav citu vaislas aunu kā vien ARR/ARR genotipa vaislas auni.

Tomēr, ja aitas un kazas tur piena ražošanai, lai laistu to tirgū, dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu var atlikt uz laiku, kas nepārsniedz 18 mēnešus no dienas, kad dzīvniekam apstiprināta slimība, izņemot kazas, ja to nokaušanu un pilnīgo iznīcināšanu var atlikt līdz 2012. gada 31. decembrim, gadījumā ja dzīvniekam slimība apstiprināta pirms 2011. gada 1. jūlija.

▼M39

2.4. Ja inficētais dzīvnieks ievests no citas saimniecības, dalībvalsts, pamatojoties uz attiecīgā gadījuma vēsturi, var nolemt piemērot apkarošanas pasākumus ne tikai saimniecībā, kurā infekcija tika apstiprināta, bet arī izcelsmes saimniecībā vai arī tikai izcelsmes saimniecībā; ja zeme tikusi izmantota kā ganības vairākiem ganāmpulkiem, dalībvalstis var nolemt piemērot šos pasākumus tikai vienam ganāmpulkam, balstoties uz pamatotiem visu epidemioloģijas faktoru apsvērumiem; ja vienā saimniecībā tiek turēti vairāki ganāmpulki, dalībvalstis var nolemt piemērot šos pasākumus tikai tam vienam ganāmpulkam, kurā apstiprināts TSE slimības gadījums, ja pārliecinās, ka ganāmpulki tikuši turēti atsevišķi viens no otra un ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama.

▼M46

2.5. Iekams nav nokauti un pilnībā iznīcināti 2.3. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētie dzīvnieki, ieskaitot dzīvniekus, kuru nokaušana un pilnīgā iznīcināšana atlikta, kā paredzēts 2.3. punkta f) apakšpunktā, saimniecībās piemēro 3.1. punkta a) un b) apakšpunktā, 3.2. punktā un 3.3. punkta a) apakšpunktā, b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un d) apakšpunktā noteiktos pasākumus.

▼M39

3. Piemērojot saimniecībai 2.3. punkta a) apakšpunktā un b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētos pasākumus:

3.1. Saimniecībā(-ās) var ieviest tikai šādus dzīvniekus:

a) aunus ar ARR/ARR genotipu;

b) aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;

c) kazas ar noteikumu, ka:

i) saimniecībā ir tikai a) un b) apakšpunktā minēto genotipu aitas, ko tur vaislai;

ii) pēc ganāmpulku iznīcināšanas telpās ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija.

▼**M39**

3.2. Saimniecībā(-ās) var izmantot tikai šādus aitu vaislas materiālus:

a) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

b) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu.

3.3. Dzīvnieku pārvietošana no saimniecības ir pakļauta šādiem nosacījumiem:

a) ARR/ARR aitu izvešanai no saimniecības nepiemēro nekādus ierobežojumus;

b) aitas, kam ir tikai viena ARR alēle, pārvieto no saimniecības tikai tieši nokaušanai, lai pēc tam lietotu pārtikā, vai arī iznīcināšanai; tomēr:

— jēru mātes, kam ir viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, var pārvietot uz citām saimniecībām, kuras pēc 2.3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā vai 4. punktā minēto pasākumu piemērošanas ir pakļautas ierobežojumiem,

— ja kompetentā iestāde nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas; galamērķa saimniecībā nav citu aitu vai kazu kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, un nenosūta dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas nokaušanai attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

c) kazas drīkst pārvietot ar nosacījumu, ka saimniecībā veic intensīvu TSE slimības uzraudzību, ieskaitot visu kazu pārbaudi, kas vecākas par 18 mēnešiem, un:

i) tās tiek nokautas lietošanai pārtikā to produktīvā perioda beigās vai

ii) tās nobeigušās vai nokautas saimniecībā un atbilst III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

d) ja dalībvalsts nolemj, jērus un kazlēnus, kas jaunāki par trim mēnešiem, var tieši no saimniecības pārvietot nokaušanai lietošanai pārtikā.

3.4. Ierobežojumus, kas paredzēti 3.1., 3.2. un 3.3. punktā, saimniecībai turpina piemērot divus gadus, sākot no:

a) dienas, kurā visām aitām saimniecībā piešķir ARR/ARR statusu; vai

b) pēdējās dienas, kad saimniecībā tika turētas aitas vai kazas; vai

c) dienas, kad tika uzsākta pastiprinātā TSE uzraudzība, kas paredzēta 3.3. punkta c) apakšpunktā; vai

d) dienas, kad visi vaislas auni saimniecībā ir ARR/ARR genotipa auni un visām vaislas jēru mātēm ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, ar nosacījumu, ka aitām, kas vecākas par 18 mēnešiem, divu gadu laikā tiek veiktas TSE pārbaudes un pārbaudēm ir negatīvi rezultāti:

— ikgadējais kazu skaits, ko nokauj to produktīvā perioda beigās lietošanai pārtikā, saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punkta tabulā norādīto skaitu, un

— visas aitas, kuras nobeigušās vai nokautas saimniecībā un uz kurām attiecas III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punkts.

4. Pēc 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minēto pasākumu piemērošanas saimniecībā un divus vaislas gadus pēc pēdējā TSE gadījuma atklāšanas:

a) nosaka visas aitas un kazas, kas ir saimniecībā;

b) visas aitas un kazas saimniecībā var pārvietot tikai attiecīgās valsts teritorijā un vienīgi, lai tās tiktu nokautas lietošanai pārtikā vai iznīcinātas; visi dzīvnieki, kas vecāki par 18 mēnešiem un kas nokauti lietošanai pārtikā, jāpārbauda attiecībā uz TSE saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā;

▼M39

c) kompetentā iestāde nodrošina, ka embriji un olšūnas netiek nosūtītas no saimniecības;

d) saimniecībā var izmantot tikai ARR/ARR genotipa aunu spermu un embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;

e) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas saimniecībā, pārbauda attiecībā uz TSE;

f) saimniecībā var ievest tikai ARR/ARR genotipa aunus un aitas no saimniecībām, kurās nav atklātu TSE saslimšanas gadījumu, vai no ganāmpulkiem, kas atbilst 3.4. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

g) saimniecībā var ievest tikai kazas no saimniecībām, kurās nav atklātu TSE saslimšanas gadījumu, vai no ganāmpulkiem, kas atbilst 3.4. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

h) uz visām aitām un kazām saimniecībā attiecas kopīgi ganību ierobežojumi, ko nosaka kompetentā iestāde, pamatojoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotiem apsvērumiem;

i) atkāpjoties no b) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu saimniecību tajā pašā dalībvalstī tikai nobarošanai pirms nokaušanas, ja galamērķa saimniecībā nav citu aitu vai kazu kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, un nenosūta dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas nokaušanai attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

5. Pēc 2.3. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes izmantošanas piemēro šādus pasākumus:

a) veic visu to dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, kas noteikti, izdarot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu. Dalībvalstis var izlemt par nokauto un iznīcināto aitu prionu proteīnu genotipa noteikšanu;

b) vai divus vaislas gadus pēc pēdējā TSE saslimšanas gadījuma atklāšanas piemēro vismaz šādus pasākumus:

i) nosaka visas aitas un kazas, kas ir saimniecībā;

ii) divus gadus saimniecībā jāveic pastiprināta TSE uzraudzība, ieskaitot visu to aitu un kazu pārbaudi, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kas nokautas lietošanai pārtikā, kā arī visu to aitu un kazu pārbaudi, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas saimniecībā;

iii) kompetentā iestāde nodrošina, ka ne dzīvas aitas un kazas, ne embriji un olšūnas netiek nosūtītas uz citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

6. Dalībvalstis, kas piemēro 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) punktā paredzētos pasākumus vai 2.3. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētās atkāpes, paziņo Komisijai par to piešķiršanas apstākļiem un kritērijiem. Gadījumā, kad ganāmpulkā, kuram tiek piemērotas atkāpes, atklāj papildu TSE saslimšanas gadījumus, minēto atkāpju piešķiršanu pārskata.

▼M32

B NODAĻA

Prasību minimums pret TSE rezistentu aitu audzēšanas programmai saskaņā ar 6.a pantu

1. DAĻA

Vispārīgas prasības

1. Audzēšanas programma koncentrējas uz ganāmpulkiem ar augstu ģenētisko vērtību.

2. Izveido datu bāzi, kas ietver vismaz šādu informāciju:

a) visu audzēšanas programmā iesaistīto ganāmpulku dzīvnieku identitāti, šķirni un numuru;

▼M32

b) audzēšanas programmas ietvaros atlasītu atsevišķu dzīvnieku identifikāciju;

c) visu genotipa noteikšanas pārbaužu rezultātus.

3. Izveido vienotu sertifikācijas sistēmu, kurā katra audzēšanas programmas ietvaros pārbaudīta dzīvnieka genotips ir sertificēts ar atsauci uz tā individuālo identifikācijas numuru.

4. Izveido sistēmu dzīvnieku un paraugu identifikācijai, paraugu apstrādei un rezultātu piegādei, jo tas mazina cilvēku radītu kļūdu iespējamību. Šīs sistēmas efektivitāti izvērtē regulārās, izlases veida pārbaudēs.

5. Asiņu vai citu audzēšanas programmas vajadzībām savākto audu genotipa noteikšanu veic saskaņā ar programmu apstiprinātās laboratorijās.

6. Dalībvalsts kompetentās iestādes var palīdzēt audzēšanas sabiedrībām izveidot spermas, olšūnu un/vai embriju ģenētisko banku, kurā pārstāvēti tie prionu proteīnu genotipi, kuri audzēšanas programmas dēļ kļūst reti.

7. Audzēšanas programmas jāveido katrai šķirnei, ņemot vērā:

a) alēļu biežumu šķirnē;

b) šķirnes retumu;

c) izvairīšanos no tuvradnieciskās krustošanās vai ģenētiskās novirzes.

2. DAĻA

Īpaši noteikumi, kas attiecas uz iesaistītajiem ganāmpulkiem

1. Audzēšanas programmas mērķis ir paaugstināt ARR alēles sastopamības biežumu aitu ganāmpulkos un samazināt to alēļu biežumu, kuras saistītas ar uzņēmību pret TSE.

2. Prasību minimums attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem:

a) visus dzīvniekus ganāmpulkā, kuriem jānosaka genotips, individuāli identificē drošā veidā;

b) visiem vaislai paredzētajiem ganāmpulka auniem nosaka genotipu pirms izmantošanas vaislai;

c) visus vīriešu dzimuma dzīvniekus, kuriem ir VRQ alēle, nokauj vai kastrē sešu mēnešu laikā pēc to genotipu noteikšanas; minētie dzīvnieki nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

d) sieviešu dzimuma dzīvnieki, kuriem ir VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

e) vaislai ganāmpulkā neizmanto citus vīriešu dzimuma dzīvniekus, ieskaitot spermas donorus, ko izmanto mākslīgajai apaugļošanai, kā vien tos, kuri ir sertificēti saskaņā ar audzēšanas programmu.

3. Dalībvalstis var izlemt piešķirt atkāpes no 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, lai aizsargātu šķirnes un ražības rādītājus.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par piešķirtajām atkāpēm saskaņā ar 3. punktu, kā arī par piemērotajiem kritērijiem.

▼**M32**

3. DAĻA

Pamatnostādnes rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos

1. Sistēma atzīst tādu aitu ganāmpulku rezistenci pret TSE, kas pēc piedalīšanās audzēšanas programmā, kā noteikts 6.a pantā, atbilst attiecīgās programmas kritērijiem.

   Šo atzīšanu piešķir vismaz divos šādos līmeņos:

   a) ganāmpulki, kas pieder pie I līmeņa, ir ganāmpulki, kuros ir tikai ARR/ARR genotipa aitas;

   b) ganāmpulki, kas pieder pie II līmeņa, ir ganāmpulki, kuru pēcnācēji ir tikai no ARR/ARR genotipa auniem.

   Dalībvalstis var izlemt par papildu līmeņu atzīšanu, kas atbilstu valsts prasībām.

2. Veic regulāru paraugu ņemšanu izlases kārtā aitām no ganāmpulkiem, kas ir rezistenti pret TSE:

   a) saimniecībā vai kautuvē, lai pārbaudītu to genotipu;

   b) attiecībā uz I līmeņa ganāmpulkiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem kautuvē, lai veiktu TSE pārbaudes saskaņā ar III pielikumu.

4. DAĻA

Ziņojumi, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstis, kas ievieš valsts audzēšanas programmas, lai atlasītu pret TSE rezistentas aitas, paziņo Komisijai par šo programmu prasībām un sniedz ikgadēju ziņojumu par gūtajiem panākumiem. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam.

▼B

VIII PIELIKUMS

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

▼M5

A NODAĻA

▼M16

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem, spermu un embrijiem

▼M31

I. NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ AITĀM UN KAZĀM, TO SPERMU UN EMBRIJIEM

▼M5

Aitu un kazu tirdzniecībā piemēro šādus nosacījumus:

▼M14

a) vaislas aitas un kazas ir vai nu ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, kā definēts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK ([1]) I pielikumā, vai tās nepārtraukti kopš dzimšanas vai pēdējos trīs gadus tikušas turētas saimniecībā vai saimniecībās, kuras vismaz trīs gadus ir atbildušas šādām prasībām:

i) līdz 2007. gada 30. jūnijam

— veiktas regulāras oficiālas veterinārās kontroles,

— dzīvnieki ir marķēti,

— nav bijuši apstiprināti skrepi slimības gadījumi,

— pēc izlases metodes veiktas kaušanai paredzētu vecu sieviešu dzimuma dzīvnieku pārbaudes,

— sieviešu dzimuma dzīvnieki, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā ievesti tikai tad, ja tie nākuši no kādas saimniecības, kura atbilst tādām pašām prasībām.

Visvēlākais no 2004. gada 1. jūlija saimniecībai vai saimniecībām jāsāk ievērot šādas papildu prasības:

— visiem dzīvniekiem, kas minēti III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecāki par 18 mēnešiem un ir saimniecībā miruši vai nokauti, veic skrepi slimības pārbaudes saskaņā ar laboratorijas metodēm, kuras noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā, un

— aitas un kazas, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā var ievest tikai tad, ja tās nāk no kādas saimniecības, kura atbilst tādām pašām prasībām;

ii) no 2007. gada 1. jūlija

— veiktas regulāras oficiālas veterinārās kontroles,

— dzīvnieki tiek identificēti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem,

— nav bijuši apstiprināti skrepi slimības gadījumi,

— visiem dzīvniekiem, kas minēti III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecāki par 18 mēnešiem un ir saimniecībā miruši vai nokauti, ir veiktas skrepi slimības pārbaudes saskaņā ar laboratorijas metodēm, kuras noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā,

— aitas un kazas, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā ieved tikai tad, ja tās nāk no kādas saimniecības, kura atbilst tādām pašām prasībām.

Ja vaislas aitas un kazas ir paredzētas nosūtīšanai uz kādu dalībvalsti, kura gūst labumu visā vai tās teritorijas daļā no b) vai c) punktā paredzētajiem noteikumiem, attiecībā uz šiem dzīvniekiem jāievēro papildu garantijas, vispārējās vai īpašās, kas noteiktas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru;

([1]) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.

▼M5

b) dalībvalsts, kuras teritorijā vai tās daļā ir obligāta vai brīvprātīga skrepi slimības valsts kontroles programma:

i) iesniedz minēto programmu Komisijai, jo īpaši izklāstot:

— slimības izplatību dalībvalstī,

— programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības nozīmīgumu, un tās izmaksu/ieguvumu samēru,

— ģeogrāfisko apgabalu, kurā ieviesīs šo programmu,

— saimniecībām noteiktās statusa kategorijas un standartus, kas jāievēro katrā kategorijā,

— pārbaudes procedūras, kas tiks izmantotas,

— programmas uzraudzības procedūras,

— rīcību, ja kādu iemeslu dēļ novietne zaudē savu statusu,

— pasākumus, kas veicami, ja saskaņā ar programmas noteikumiem veikto pārbaužu rezultāti izrādās pozitīvi;

ii) programmu, kas minēta i) daļā, apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, ja tā atbilst minētajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Vienlaikus vai vismaz trīs mēnešus pēc programmas apstiprināšanas saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru definē vispārīgas vai konkrētas papildu garantijas, ko var pieprasīt iekšējā Kopienas tirdzniecībā. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts ievieš valstī;

iii) dalībvalstu iesniegto programmu grozījumus vai papildinājumus apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Saskaņā ar ii) daļu definēto garantiju grozījumus apstiprina atbilstoši minētajai procedūrai;

c) ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorijā vai tās daļā nav skrepi slimības:

i) tai jāiesniedz Komisijai attiecīga pamatojuma dokumentācija, jo īpaši informējot:

— par saslimšanas gadījumu vēsturi savā teritorijā,

— par to uzraudzības testu rezultātiem, kuru pamatā ir seroloģiska, mikrobioloģiska, patoloģiju vai epidemioloģiska izmeklēšana,

— laiku, kādā īstenota uzraudzība,

— pasākumus, ko veic, lai pārbaudītu slimības neesamību;

ii) vispārīgas vai īpašas papildu garantijas, ko var pieprasīt Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ir definējamas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts ievieš valstī;

iii) attiecīgajai dalībvalstij ir jādara Komisijai zināmas visas i) daļā norādītās informācijas izmaiņas, kas attiecas uz slimību. Ņemot vērā minēto paziņojumu, garantijas, kas definētas saskaņā ar ii) daļu, var grozīt vai atcelt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru;

▼M16

d) no 2005. gada 1. janvāra aitu un kazu sperma un embriji:

i) tiks savākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas vai pēdējos trīs gadus nepārtraukti turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras vismaz trīs gadus atbildušas a) apakšpunkta i) daļas vai a) apakšpunkta ii) daļas prasībām; vai

▼M16

ii) aitu sperma tiks savākta no ARR/ARR priona proteīna genotipa vīriešu kārtas dzīvniekiem, kā noteikts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikumā ([1]); vai

iii) aitu embriji būtu ARR/ARR priona proteīna genotipa, kā noteikts Lēmuma 2002/1003/EK I pielikumā.

▼M31

II. NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ LIELLOPIEM

Apvienotā Karaliste nodrošina, ka liellopi, kas dzimuši vai audzēti tās teritorijā pirms 1996. gada 1. augusta, no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

▼B

B NODAĻA

Nosacījumi, kas attiecas uz pēcnācējiem, kuri iegūti no 15. panta 2. punktā minētajiem dzīvniekiem, kas ir varbūtēji slimi vai kam ir apstiprināta saslimšana ar TSE

Ir aizliegts laist tirgū pēdējos pēcnācējus, kas ar TSE inficētām govīm vai aitām un kazām, kurām apstiprināta saslimšana ar GSE, ir dzimuši iepriekšējo divu gadu laikā vai laikā pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās.

▼M31

C NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

A IEDAĻA

Produkti

Regulas 16. panta 3. punktā minēto aizliegumu neattiecina uz šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem ar noteikumu, ka tie ir iegūti no liellopiem, aitām un kazām, kas atbilst B nodaļas prasībām:

— svaigu gaļu,

— maltu gaļu,

— gaļas izstrādājumiem,

— gaļas produktiem.

B IEDAĻA

Prasības

A iedaļā minētajiem produktiem jāatbilst šādām prasībām:

a) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav baroti ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nav iegūti no:

i) V pielikumā aprakstītā īpašā riska materiāla;

([1]) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.

▼M31

ii) nervu un limfoidālajiem audiem, kas skarti atkaulošanas laikā; un

iii) mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

▼B

D NODAĻA

Nosacījumi, ko piemēro eksportam

Eksportējot uz trešām valstīm, dzīvi liellopi un no tiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti ir pakļauti šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.

▼B

IX PIELIKUMS

DZĪVU DZĪVNIEKU, EMBRIJU, OLŠŪNU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTĒŠANA KOPIENĀ

▼M31

_____

B NODAĻA

Liellopu ievedumi

A IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku

Ievedot liellopus no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) dzīvnieki ir dzimuši un pastāvīgi audzēti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav II pielikuma C nodaļas I daļas 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļā minētie inficēšanās riskam pakļautie liellopi; un

c) ja attiecīgajā valstī ir bijuši autohtoni GSE gadījumi – dzīvnieki ir dzimuši pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai pēc pēdējā autohtonā GSE inficētā dzīvnieka dzimšanas, ja tas noticis pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā.

B IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku

Ievedot liellopus no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar kontrolētu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav II pielikuma C nodaļas II daļas 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļā minētie inficēšanās riskam pakļautie liellopi;

c) dzīvnieki ir dzimuši pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai pēc pēdējā autohtonā GSE inficētā dzīvnieka dzimšanas, ja tas noticis pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā.

C IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku

Ievedot liellopus no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions nav klasificēts vai ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav II pielikuma C nodaļas II daļas 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļā minētie inficēšanās riskam pakļautie liellopi;

▼M31

c) dzīvnieki ir dzimuši ne mazāk kā divus gadus pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai pēc pēdējā autohtonā GSE inficētā dzīvnieka dzimšanas, ja tas noticis pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā.

C NODAĻA

Tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ievedumi, kas iegūti no liellopiem, aitām un kazām

▼M46

A IEDAĻA

Produkti

Ņemot vērā izcelsmes valsts GSE riska kategoriju, šīs nodaļas B, C un D iedaļas nosacījumi attiecas uz šādiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 ([1]) I pielikuma 1.10., 1.13., 1.15., 7.1., 7.5., 7.6., 7.7. un 7.9. punktā definētiem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktiem:

— svaigu gaļu,

— malto gaļu,

— gaļas izstrādājumiem,

— gaļas produktiem,

— kausētiem dzīvnieku taukiem,

— dradžiem,

— želatīnu, kas nav iegūts no jēlādas un ādas,

— apstrādātām zarnām.

▼M31

B IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku

Ievedot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) ja valstī vai reģionā ir bijuši autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem; vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur Regulas (EK) Nr. 999/2001 V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti, vai nav iegūti no mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

C IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku

1. Ievedot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar kontrolētu GSE risku;

([1]) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

▼M31

b) dzīvniekiem, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) dzīvnieki, no kuriem iegūti eksportam paredzētie liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi vai nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

d) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur Regulas (EK) Nr. 999/2001 V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti, vai nav iegūti no mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta d) apakšpunkta, atļauts ievest liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos sadalītus pusliemeņus un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes.

3. Ja nav vajadzīga mugurkaula izņemšana, liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, identificē ar zilu svītru marķējumā, kā minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000.

4. Veicot ievešanu, Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā minētajā dokumentā jānorāda to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaits, kuriem ir vajadzīga mugurkaula izņemšana, kā arī to liemeņu skaits, kuriem nav vajadzīga mugurkaula izņemšana.

▼M33

5. Importējot apstrādātas zarnas, kuru izcelsme ir valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar kontrolētu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) ja zarnas importē no valsts vai reģiona, kurā bijuši autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši, kad jau ir stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav iegūti no tā.

▼M31

D IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku

1. Ievedot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav baroti ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

▼M31

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nav iegūti no:

i) V pielikumā aprakstītā īpašā riska materiāla;

ii) nervu un limfoidālajiem audiem, kas skarti atkaulošanas laikā;

iii) mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, atļauts ievest liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos sadalītus pusliemeņus un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes.

3. Ja nav vajadzīga mugurkaula izņemšana, liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, identificē ar skaidri redzamu zilu svītru marķējumā, kā minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000.

4. Veicot ievešanu, Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā minētajā dokumentā jānorāda konkrēta informācija par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, kuriem ir vajadzīga mugurkaula izņemšana un kuriem nav vajadzīga mugurkaula izņemšana.

▼M33

5. Importējot apstrādātas zarnas, kuru izcelsme ir valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) ja zarnas importē no valsts vai reģiona, kurā bijuši autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši, kad jau ir stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav iegūti no tā.

▼M46

D NODAĻA

Liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusproduktu un no tiem iegūtu pārstrādes produktu ievedumi

A IEDAĻA

Dzīvnieku blakusprodukti

Šo nodaļu piemēro šādiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 ([1]) 3. panta 1. un 2. punktā definētiem dzīvnieku blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, ja vien tie ir liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti:

a) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot kā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22) punktā definēto organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus, vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

([1]) OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

▼M46

b) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

c) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot kā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22) un 25) punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājus, vai barību, vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

d) lolojumdzīvnieku barībai, ieskaitot suņu košļājamās rotaļlietas;

e) asins pagatavojumiem;

f) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

g) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

h) želatīnam, kas nav iegūts no jēlādas un ādas;

i) 3. kategorijas materiālam un atvasinātiem produktiem, kas nav minēti c) līdz h) punktā, izņemot:

i) svaigas jēlādas un ādas, apstrādātas jēlādas un ādas;

ii) želatīnu, kas iegūts no jēlādām un ādām;

iii) tauku derivātus;

iv) kolagēnu.

B IEDAĻA

Prasības attiecībā uz veselības sertifikātu

Importējot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusprodukts un atvasinātos produktus, tiek uzrādīts veselības sertifikāts, kas apliecina, ka:

a) dzīvnieku blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur īpašo riska materiālu vai mehāniski atdalītu gaļu, iegūtu no liellopu, aitu vai kazu kauliem, un nav iegūts no tā un dzīvnieki, no kuriem iegūts šis dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts, nav nokauti pēc apdullināšanas ar gāzes injicēšanu galvaskausa smadzeņdaļā, ne arī nogalināti ar šādu metodi, ne arī nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu; vai

b) dzīvnieku blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur liellopu, aitu un kazu izcelsmes materiālus un nav no tā iegūts, izņemot materiālu, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku.

Papildus a) un b) punktam, importējot A iedaļā minētos dzīvnieku blakusproduktus un atvasinātos produktus, kas satur aitu vai kazu izcelsmes pienu vai piena produktus un ir paredzēti atgremotāju barošanai, tiek uzrādīts veselības sertifikāts, kas apliecina, ka:

c) aitas un kazas, no kurām iegūti minētie produkti, kopš dzimšanas vai pēdējos trīs gadus nepārtraukti turētas saimniecībā, kurai nav noteikts oficiāls pārvietošanas ierobežojums saistībā ar aizdomām par TSE un kura vismaz trīs gadus atbilst šādām prasībām:

i) tajā ir veiktas regulāras oficiālas veterinārās pārbaudes;

ii) tajā nav diagnosticēts klasisks skrepi slimības gadījums vai, ja ir apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums:

— ir nokauti un iznīcināti visi dzīvnieki, kuriem apstiprināta klasiskā skrepi slimība, un

— ir nokautas un iznīcinātas visas aitas un kazas saimniecībā, izņemot ARR/ARR genotipa vaislas aunus un vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;

▼M46

iii) aitas un kazas, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā ir ievestas tikai tad, ja tās ir no saimniecības, kura atbilst i) un ii) apakšpunktā izklāstītajām prasībām;

vai

d) ja dzīvnieku blakusprodukti vai atvasinātie produkti paredzēti dalībvalstij, kas iekļauta Komisijas Regulas (EK) Nr. 546/2006 ([1]) pielikuma sarakstā, tad aitas un kazas, no kurām šie produkti iegūti, kopš dzimšanas vai pēdējos septiņus gadus nepārtraukti turētas saimniecībā, kurā nav ieviests oficiāls pārvietošanas ierobežojums saistībā ar aizdomām par TSE un kura vismaz pēdējos septiņus gadus ir atbildusi šādām prasībām:

i) tajā ir veiktas regulāras oficiālas veterinārās pārbaudes;

ii) tajā nav diagnosticēts klasisks skrepi slimības gadījums vai, ja ir apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums:

— ir nokauti un iznīcināti visi dzīvnieki, kuriem apstiprināta klasiskā skrepi slimība, un

— ir nokautas un iznīcinātas visas aitas un kazas saimniecībā, izņemot ARR/ARR genotipa vaislas aunus un vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;

iii) aitas un kazas, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā ir ievestas tikai tad, ja tās ir no saimniecības, kura atbilst i) un ii) apakšpunktā minētajām prasībām.

▼M12

E NODAĻA

Aitu un kazu imports

Uz aitām un kazām, kas Kopienā ievestas pēc 2003. gada 1. oktobra, jāattiecas prasībai uzrādīt veterināro sertifikātu, kas apliecina, ka:

a) tās ir vai nu dzimušas vai pastāvīgi audzētas saimniecībās, kurās nekad nav bijusi diagnosticēta skrepi slimība, un attiecībā uz vaislas aitām un kazām tās atbilst VIII pielikuma A nodaļas I daļas a) punkta i) apakšpunkta prasībām;

b) vai tās ir ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, kā noteikts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikumā, kuras cēlušās no saimniecības, kura pēdējo sešu mēnešu laikā nav ziņojusi par skrepi slimības gadījumiem.

Ja tās ir paredzētas nosūtīšanai uz kādu dalībvalsti, kura gūst labumu visā vai tās teritorijas daļā no VIII pielikuma A nodaļas I daļas b) vai c) apakšpunktos paredzētajiem noteikumiem, tās ievēro papildu garantijas, vispārējās vai īpašās, kas noteiktas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M31

F NODAĻA

Tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ievedumi, kas iegūti no savvaļas un saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem

1. Ja Regulā (EK) Nr. 853/2004 definētu svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem, ieved Kopienā no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, veterinārajiem sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, ar šādu formulējumu:

"Šis produkts satur vai ir iegūts tikai no tādu saimniecībās audzētu briežu dzimtas dzīvnieku gaļas, izņemot subproduktus un mugurkaula smadzenes, kuri ir hispatoloģiski, imunohistoķīmiski vai ar citām kompetentu iestāžu atzītām diagnostikas metodēm pārbaudīti attiecībā uz hroniskās novājēšanas slimības esību, un pārbaudes rezultāti ir negatīvi, kā arī šis produkts nav iegūts no dzīvniekiem, kas cēlušies no ganāmpulkiem, kuros ir apstiprināta hroniskā novājēšanas slimība vai kuros ir oficiālas aizdomas par to."

([1]) OV L 94, 1.4.2006., 28. lpp.

▼M31

2. Ja Regulā (EK) Nr. 853/2004 definētu svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no savvaļas briežu dzimtas dzīvniekiem, ieved Kopienā no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, veterinārajiem sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, ar šādu formulējumu:

"Šis produkts satur vai ir iegūts tikai no tādu savvaļas briežu dzimtas dzīvnieku gaļas, izņemot subproduktus un mugurkaula smadzenes, kuri ir hispatoloģiski, imunohistoķīmiski vai ar citām kompetentu iestāžu atzītām diagnostikas metodēm pārbaudīti attiecībā uz hroniskās novājēšanas slimības esību, un pārbaudes rezultāti ir negatīvi, kā arī šis produkts nav iegūts no dzīvniekiem, kas cēlušies no reģiona, kurā pēdējo trīs gadu laikā ir apstiprināta hroniskā novājēšanas slimība vai kurā ir oficiālas aizdomas par to."

———————

▼M16

H NODAĻA

Aitu un kazu spermas un embriju imports

Aitu un kazu sperma un embriji, kas ievesti Kopienā no 2005. gada 1. janvāra, atbilst VIII pielikuma A nodaļas I daļas d) apakšpunktam.

▼B

X PIELIKUMS

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA UN LABORATORIJAS ANALĪZES METODES

A NODAĻA

Valsts etalonlaboratorijas

1. Izraudzītai valsts etalonlaboratorijai ir:

   a) līdzekļi un speciālisti, kas tai ļauj jebkurā laikā un jo īpaši, kad pirmo reizi parādās minētā slimība, noteikt TSE ierosinātāja tipu un celmu un apstiprināt reģionālo diagnostikas laboratoriju iegūtos rezultātus. Ja tā nespēj identificēt ierosinātāja celmu, tā izstrādā procedūru, lai nodrošinātu to, ka celma identifikāciju uztic Kopienas etalonlaboratorijai;

   b) jāpārbauda reģionālo diagnostikas laboratoriju izmantotās diagnosticēšanas metodes;

   c) jāatbild par diagnostikas standartu un metožu saskaņošanu attiecīgajā dalībvalstī. Tādēļ:

      — tā var piegādāt diagnostikas reaģentus dalībvalsts apstiprinātām laboratorijām,

      — tai jākontrolē visu dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte,

      — tai regulāri jārīko salīdzināmie testi,

      — tai jāglabā attiecīgās slimības ierosinātāju paraugi vai atbilstīgie audi, kas satur šos ierosinātājus un kuri iegūti no dzīvniekiem, ko dalībvalsts apstiprinājusi par slimiem,

      — tai jānodrošina dalībvalsts izraudzītajās diagnostikas laboratorijās iegūto rezultātu apstiprināšana;

   d) jāsadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstīm, kam nav valsts etalonlaboratorijas, tomēr ir jāizmanto Kopienas etalonlaboratorijas vai citu dalībvalstu etalonlaboratoriju pakalpojumi.

▼M23

3. Valstu references laboratorijas ir šīs:

Austrija:	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH, Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling
Beļģija:	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles

▼M29

Bulgārija:	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт “Проф. Д-р Георги Павлов” Национална референтна лаборатория “Трансмисивни спонгиформни енцефалопатии” бул. “Пенчо Славейков” 15 София 1606 Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles (National Diagnostic Veterinary Research Institute “Prof. Dr. Georgi Pavlov” National Reference Laboratory for Transmissible Spongiform Encephalopathies 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼**M23**

Kipra:	State Veterinary Laboratories Veterinary Services CY-1417 Athalassa Nicosia
Čehija:	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava
Dānija:	Danmarks Fødevareforskning Bülowsvej 27 DK-1790 København V
Igaunija:	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30 Tartu 51006
Somija:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Francija:	Agence française de sécurité sanitaire des aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier 69 364 LYON CEDEX 07
Vācija:	Friedrich-Loeffler-Institut, Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Anstaltsteil Insel Riems Boddenblick 5A D-17498 Insel Riems
Grieķija:	Ministry of Agriculture — Veterinary Laboratory of Larisa 7th km of Larisa — Trikala Highway GR-411 10 Larisa
Ungārija:	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2. Tábornok u. 2. H-1581 Budapest
Īrija:	Central Veterinary Research Laboratory Young's Cross Celbridge Co. Kildare
Itālija:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte, Liguria e Valle d'Aosta — CEA Via Bologna, 148 I-10154 Torino
Latvija:	State Veterinary Medicine Diagnostic Centre Lejupes Str. 3 Riga LV 1076
Lietuva:	Nacionalinė veterinarijos laboratorija J. Kairiūkščio g. 10 LT-08409 Vilnius
Luksemburga:	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Malta:	National Veterinary Laboratory Albert Town Marsa

▼M23

Nīderlande:	Centraal Instituut voor Dierziektecontrole-Lelystad Houtribweg 3g 8221 RA Lelystad Postbus 2004 8203 AA Lelystad
Polija:	Państwowy Instytut Weterynaryjny (PIWet) 24-100 Puławy al. Partyzantów 57
Portugāle:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica 701 P-1500 Lisboa

▼M29

Rumānija:	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 codul 050557, București

▼M23

Slovākija:	State Veterinary Institute Zvolen Pod dráhami 918 SK-960 86, Zvolen
Slovēnija:	National Veterinary Institute Gerbičeva 60 1000 Ljubljana
Spānija:	Laboratorio Central de Veterinaria (Algete) Ctra. de Algete km. 8 28110 Algete (Madrid)
Zviedrija:	National Veterinary Institute S-751 89 Uppsala
Apvienotā Karaliste:	Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB

▼B

B NODAĻA

Kopienas etalonlaboratorija

1. Kopienas TSE etalonlaboratorija ir:

   The Veterinary Laboratories Agency

   Woodham Lane

   New Haw

   Addlestone

   Surrey KT15 3NB

   United Kingdom

2. Kopienas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:

   a) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt metodes, ko dalībvalstis izmanto GSE diagnosticēšanā, un jo īpaši:

      — atbilstīgo ierosinātāju saturošu audu glabāšana un piegāde attiecīgo diagnostikas testu attīstībai vai izstrādei, vai ierosinātāja celma noteikšanai,

      — standartserumu un citu etalonreaģentu piegāde valstu etalonlaboratorijām, lai standartizētu dalībvalstu izmantotos testus un reaģentus,

      — to atbilstīgo audu kolekciju veidošana un glabāšana, kas satur ierosinātājus un TSE celmus,

      — diagnostikas procedūru salīdzinošo testu regulāra organizēšana Kopienas līmenī,

▼B

— datu un informācijas vākšana par izmantotajām diagnožu metodēm un Kopienā veikto testu rezultātiem,

— TSE ierosinātāja paraugu aprakstīšana, izmantojot vismodernākās metodes, lai varētu labāk saprast slimības epidemioloģiju,

— sekošana pasaules tendencēm TSE uzraudzībā, epidemioloģijā un profilaksē,

— prionu slimību ekspertīzes uzturēšana, lai varētu ātri un diferencēti noteikt diagnozi,

— padziļinātu zināšanu iegūšana par diagnostikas metožu sagatavošanu un izmantošanu, ko lieto, lai kontrolētu un apkarotu TSE;

b) aktīvi palīdzēt diagnozes noteikšanā, kad dalībvalstīs uzliesmo TSE, pētot paraugus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri inficēti ar TSE un nosūtīti diagnozes apstiprināšanai, aprakstīšanai un epidemioloģiskiem pētījumiem;

c) sniegt palīdzību ekspertu mācīšanā vai pārkvalificēšanā laboratorijas diagnožu jomā, lai saskaņotu diagnostikas metodes visā Kopienā.

▼M18

C NODAĻA

Paraugu ņemšana un laboratorijas testi

▼M32

1. ***Paraugu vākšana***

Paraugus, ko paredzēts pārbaudīt attiecībā uz TSE, vāc, izmantojot Starptautiskā Epizootisko slimību biroja (SESB) "Sauszemes dzīvnieku diagnostikas metožu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas" (turpmāk tekstā – "Rokasgrāmata") jaunākajā izdevumā paredzētās metodes un kārtību. Turklāt vai gadījumā, ja SESB metožu un kārtības nav, lai nodrošinātu pietiekamu materiālu pieejamību, kompetentā iestāde nodrošina to, ka tiek izmantotas paraugu ņemšanas metodes un kārtība saskaņā ar Kopienas references laboratorijas noteiktajām pamatnostādnēm. Tieši kompetentā iestāde ievāc attiecīgos audus, vadoties pēc pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem un Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm, lai nodrošinātu visu zināmo TSE celmu atklāšanu maziem atgremotājiem, turklāt tā uzglabā vismaz pusi ievākto audu atdzesētā, bet ne sasaldētā veidā, līdz ātras noteikšanas testa rezultāts ir negatīvs. Ja rezultāts ir pozitīvs vai nepārliecinošs, tad ar pāri palikušajiem audiem jārīkojas atbilstīgi Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm.

Paraugus atbilstoši marķē, norādot tā dzīvnieka identitāti, no kura attiecīgais paraugs iegūts.

▼M18

2. ***Laboratorijas***

Visas laboratorijas pārbaudes, lai pētītu TSE, notiek laboratorijās, kas pēc kompetentās iestādes vērtējuma atzītas par šim nolūkam piemērotām.

3. ***Testēšanas metodes un kārtība***

3.1. Laboratorijas testēšana, lai atklātu liellopu saslimšanu ar GSE

▼M42

a) *Varbūtējas saslimšanas gadījumi*

No liellopiem ņemtiem paraugiem, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar 12. panta 2. punkta noteikumiem, nekavējoties veic apstiprinošas pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *SAF* imūnblota testu vai alternatīvu, *OIE* apstiprinātu metodi;

▼M42

iii) raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko pārbaudi;

v) kombinē vairākus ātrās noteikšanas testus, kā paredzēts trešajā daļā.

Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, gan veicot varbūtējas saslimšanas gadījumu sākotnējo skrīningu, gan turpmākai apstiprināšanai, ja rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, atbilstoši Kopienas etalonlaboratorijas [references laboratorijas] pamatnostādnēm un ievērojot šādus nosacījumus:

i) apstiprināšanu veic nacionālajā TSE references laboratorijā un

ii) viens no abiem ātrās noteikšanas testiem ir *Western blot* tests, un

iii) otrs izmantotais ātrās noteikšanas tests:

— ietver negatīvu audu pārbaudes paraugu un no liellopiem ņemtu GSE paraugu kā pozitīvu audu pārbaudes paraugu,

— ir cita veida tests nekā sākotnējā skrīningā izmantotais tests, un

iv) ja kā pirmo testu izmanto *Western blot* testu, šā testa rezultāts jāreģistrē dokumentā un jāiesniedz nacionālajai TSE references laboratorijai, un

v) ja sākotnējā skrīninga rezultātu neapstiprina pēc tam veiktā ātrās noteikšanas testā, paraugs jāpārbauda, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko pārbaudi, taču rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem jāveic turpmāka pārbaude, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja kādai no pirmās daļas i)–v) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm ir pozitīvs rezultāts, uzskata, ka dzīvnieks ir GSE pozitīvs.

b) *GSE uzraudzība*

Paraugus, kas ņemti no liellopiem un nosūtīti laboratorijas testēšanai saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I iedaļas nosacījumiem, pārbauda ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugam nekavējoties veic apstiprinošas pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *SAF* imūnblota testu vai alternatīvu, *OIE* apstiprinātu metodi;

iii) raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko pārbaudi;

v) kombinē vairākus ātrās noteikšanas testus, kā paredzēts ceturtajā daļā.

▼M42

Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, gan veicot sākotnējo skrīningu, gan turpmākai apstiprināšanai, ja rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, atbilstoši Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm un ievērojot šādus nosacījumus:

i) apstiprināšanu veic nacionālajā TSE references laboratorijā un

ii) viens no abiem ātrās noteikšanas testiem ir *Western blot* tests, un

iii) otrs izmantotais ātrās noteikšanas tests:

— ietver negatīvu audu pārbaudes paraugu un no liellopiem ņemtu GSE paraugu kā pozitīvu audu pārbaudes paraugu,

— ir cita veida tests nekā sākotnējā skrīningā izmantotais tests, un

iv) ja kā pirmo testu izmanto *Western blot* testu, šā testa rezultāts jāreģistrē dokumentā un jāiesniedz nacionālajai TSE references laboratorijai, un

v) ja sākotnējā skrīninga rezultātu neapstiprina pēc tam veiktā ātrās noteikšanas testā, paraugs jāpārbauda, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko pārbaudi, taču rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem jāveic turpmāka pārbaude, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs un vismaz vienai no pirmās daļas i)–v) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm ir pozitīvs rezultāts, uzskata, ka dzīvnieks ir GSE pozitīvs.

▼M18

3.2. Laboratorijas testēšana, lai atklātu aitu un kazu saslimšanu ar GSE

▼M42

a) *Varbūtējas saslimšanas gadījumi*

No aitām un kazām ņemtiem paraugiem, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar 12. panta 2. punkta noteikumiem, nekavējoties veic apstiprinošas pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *SAF* imūnblota testu vai alternatīvu, *OIE* apstiprinātu metodi;

iii) raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko pārbaudi.

Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, veicot varbūtējas saslimšanas gadījumu sākotnējo skrīningu. Šādus testus nedrīkst izmantot turpmākai apstiprināšanai.

▼M42

Ja varbūtējas saslimšanas gadījumu sākotnējā skrīningā izmantotu ātrās noteikšanas testu rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugu pārbauda, izmantojot kādu no pirmās daļas i)–iv) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko pārbaudi, taču rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja kādai no pirmās daļas i)–iv) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm ir pozitīvs rezultāts, uzskata, ka dzīvnieks ir TSE pozitīvs, un veic c) apakšpunktā minēto turpmāko pārbaudi.

▼M32

b) *TSE uzraudzība*

Lai nodrošinātu visu zināmu TSE celmu atklāšanu, paraugus, ko ņem no aitām un kazām un ko sūta pārbaudēm laboratorijā saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas nosacījumiem (Aitu un kazu uzraudzība), pārbauda ar ātrās noteikšanas testu, izmantojot atbilstošās metodes un kārtību saskaņā ar pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem un Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, audu paraugus nekavējoties nosūta uz oficiālu laboratoriju, lai veiktu apstiprinošo pārbaudi ar šūnu imūnķīmiju, imūnblotinga metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību, kā minēts a) apakšpunktā. Ja apstiprinošās pārbaudes rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic papildu apstiprinošās pārbaudes saskaņā ar Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm.

Ja vienas apstiprinošās pārbaudes rezultāts ir pozitīvs, dzīvniekus uzskata par TSE pozitīviem.

▼M42

c) *Pozitīvu TSE gadījumu turpmāka pārbaude*

i) Primārā molekulārā testēšana ar diferencējošo imūnblota testu

Paraugus no dzīvniekiem ar varbūtējām klīniskām saslimšanas pazīmēm, kas testēti saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 2. un 3. punktu un kurus pēc a) un b) apakšpunktā minētajām pārbaudēm uzskata par TSE pozitīviem, bet kuri nav atipiski skrepi slimības gadījumi, vai kuriem piemīt tādas īpašības, kas, pēc testējošās laboratorijas uzskatiem, būtu jāizmeklē, nosūta papildu pārbaudei ar sākotnējo molekulāro izraisītāja celma noteikšanas metodi uz:

— *Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Laboratoire de pathologie bovine, 31, avenue Tony Garnier, BP 7033, F-69342, Lyon Cedex, France*,

— *Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, United Kingdom*, vai

— kompetentās iestādes noteiktu laboratoriju, kas veiksmīgi piedalījusies Kopienas references laboratorijas rīkotā kompetences pārbaudē saistībā ar molekulārās izraisītāja celma noteikšanas metodes izmantošanu.

▼**M18**

ii) Salīdzinošais tests ar molekulārās testēšanas papildu metodēm

Paraugus no ►**M42** TSE ◄ pozitīviem dzīvniekiem, kam saskaņā ar Kopienas etalonlaboratorijas norādījumiem i) apakšpunktā minētā sākotnējā molekulārā testēšana neizslēdz GSE, pēc konsultācijas ar Kopienas etalonlaboratoriju nekavējoties nosūta uz d) apakšpunktā uzskaitītajām laboratorijām, pievienojot visu būtisko informāciju. Paraugiem veic salīdzinošo testu vismaz ar:

— atkārtotu diskriminējošo imūnblotinga metodi,

— diskriminējošo šūnu imunohistoķīmiju un

— diskriminējošo ELISA (imūnsorbences tests) paņēmienu

laboratorijās, kas uzskaitītas d) punktā un ir tiesīgas izmantot attiecīgo metodi. Ja paraugi ir nederīgi šūnu imunohistoķīmijas testam, pēc Kopienas etalonlaboratorijas norādījuma salīdzinošajā testā izmanto citu piemērotu metodi.

Rezultātu interpretāciju veic Kopienas etalonlaboratorija, piedaloties ekspertu grupai, kurā ietilpst attiecīgās valsts etalonlaboratorijas pārstāvis. Interpretācijas rezultātus nekavējoties paziņo Komisijai. Paraugus, kuri trīs dažādos testos uzrāda GSE, un paraugus, kuriem salīdzinošā testa rezultāts ir nepārliecinošs, galīgai apstiprināšanai papildus analizē ar biopārbaudes metodi, izmantojot peles.

▼**M32**

Turpmākas TSE pozitīvo paraugu pārbaudes inficētajos ganāmpulkos, kas ir vienā un tajā pašā saimniecībā, veic vismaz diviem pirmajiem atklātajiem TSE saslimšanas gadījumiem katru gadu pēc slimības apstiprināšanas.

▼**M18**

d) *Laboratorijas, kam atļauts veikt papildu molekulāros testus ierosinātāja celma noteikšanai*

Šādām laboratorijām ir atļauts veikt papildu molekulāro ierosinātāja celma noteikšanu:

Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69342 Lyon Cedex

Centre CEA Fontenay-aux-Roses, BP 6
F-92265 Fontenay-aux-Roses Cedex

Service de Pharmacologie et d'Immunologie
Centre CEA Saclay, bâtiment 136
F-91191 Gif-sur-Yvette Cedex

Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

▼M18

3.3. Laboratorijas testēšana, lai atklātu TSE tādiem dzīvniekiem, kuri nav minēti 3.1. un 3.2. punktā

Ja ir paredzētas metodes un kārtība, kādā tiek veikta testēšana varbūtēju TSE noteikšanai dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas, tai jāietver vismaz smadzeņu audu histopatoloģiska izmeklēšana. Kompetentā iestāde var prasīt, lai tiktu veikti arī tādi laboratorijas testi kā šūnu imunohistoķīmijas, imūnblotinga metode vai raksturīgo šķiedru demonstrēšana ar elektronu mikroskopijas palīdzību vai izmantotas citas metodes, kas paredzētas, lai atklātu ar slimību saistītas prionu proteīna formas. Jebkurā gadījumā, ja sākotnējās histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic vismaz vēl vienu laboratorijas pārbaudi. Atklājot pirmās slimības pazīmes, jāveic vismaz trīs dažādas pārbaudes.

Atklājot varbūtēju saslimšanu ar GSE, jo īpaši dzīvniekiem, kuri nav liellopi, ja iespējams, veic izraisītāja celma noteikšanas testu.

▼M47

4. ***Ātrās noteikšanas testi***

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, GSE uzraudzībai liellopiem par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— imūnblota testu, kura pamatā ir *Western blotting* reakcija, ar ko nosaka proteīnāzes K-rezistentu fragmentu *PrPRes* (*Prionics-Check Western* tests),

— hemiluminiscences *ELISA* testu, kas ietver ekstrakcijas metodi, un *ELISA* metodi, izmantojot uzlabotu hemiluminiscences reaģentu (*Enfer tests* un *Enfer TSE Kit* 2.0. versija, automatizēta parauga sagatavošana),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm *PrPSc* noteikšanai (*Enfer TSE* 3. versija),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais pārbaudes protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm (*ELISA*), kurā nosaka proteīnāzes K-rezistentu *PrPRes* ar monoklonālām antivielām (*Prionics-Check LIA* tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA un IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (*Prionics Check PrioSTRIP*),

— divslāņu imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, ko vērš pret diviem epitopiem, kas govju *PrPSc* atrodas ārējā daļā (*Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit*);

— divslāņu *ELISA* proteīnāzes K-rezistenta *PrPSc* noteikšanai (*Roche Applied Science PrionScreen*).

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, TSE uzraudzībai aitām un kazām par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais pārbaudes protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai ar *TeSeE Sheep/Goat* noteikšanas komplektu, ko veic pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma ar *TeSeE Sheep/Goat* attīrīšanas komplektu (*Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat* ātrais tests),

▼M47

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (ātrais tests *Prionics – Check PrioSTRIP SR*, vizuālā nolasījuma protokols).

Visos ātrās noteikšanas testos audu paraugiem, kuriem jāpiemēro tests, jāatbilst ražotāja lietošanas pamācībai.

Ātrās noteikšanas testu izstrādātājiem ir vajadzīga kvalitātes nodrošināšanas sistēma, ko apstiprinājusi Eiropas Savienības references laboratorija un kas nodrošina, ka testu efektivitāte nemainās. Testu izstrādātājiem jāiesniedz testu protokoli Eiropas Savienības references laboratorijai.

Izmaiņas ātrās noteikšanas testos vai testa protokolos var izdarīt vienīgi tad, ja iepriekš iesniegts paziņojums Eiropas Savienības references laboratorijai un ja Eiropas Savienības references laboratorija atzīst, ka izmaiņas nesamazina ātrās noteikšanas testa jutību, specifiskumu vai ticamību. Šo atzinumu dara zināmu Komisijai un valstu references laboratorijām.

▼M18

5. ***Alternatīvi testi***

(Jādefinē)

▼M31

_____